

Marion Penne

Master i medievitenskap
Institutt for informasjons- og medievitenskap
Det Samfunnsvitenskapelige Fakultet
Universitetet i Bergen.
Desember 2010.

**Hvordan fremstiller *Desperate Housewives*
husmoren i det 21århundret?**

Innhold:

Desperat fra starten av	3
Problemstilling	4
Metode	5
Husmor	7
Såpeopera	...10
Prime-time kvinner i det 21-århundret	...12
Analysedel	...15
Det overfladiske	...17
Susan Mayer	...17
Bree Van De Kamp	...18
Lynette Scavo	...19
Gabrielle Solis	...20
Skjønnhet og Fordom	...21
Det sysselsettende	...22
Susan som husmor	...22
Bree som husmor	...23
Lynette som husmor	...24
Gabrielle som husmor	...26
Husmorrollen	...27
Det private	...31
Susan og kjærlighet	...31
Bree og kjærlighet	...33
Lynette og kjærlighet	...36
Gabrielle og kjærlighet	...39
Den bedre halvdel	...41
Forhold og avhengighet	...42
(hus)MOR	...45
Susan som mor	...45
Bree som mor	...47
Lynette som mor	...49
Gabrielle som mor	...52
Den krevende morsrollen	...53
«Opting out»	...54
Det sosiale	...56
Sosiale Susan	...57
Sosiale Bree	...58
Sosiale Lynette	...60
Sosiale Gabrielle	...61
Venninnerollen	...62
Avslutningsdel	...63
Den desperate rollen	...63
Kilder	...66

Appendix: Fakta om *Desperate Housewives*

Desperat fra starten av.

11 januar 2005 kom en ny tv-serie på den norske Tv-skjermen¹. Serien er amerikansk, og hadde blitt introdusert for sitt amerikanske publikum bare tre måneder tidligere på kanalen ABC hvor den fremdeles sendes hver søndag kveld. Navnet er *Desperate Housewives*; en tittel som beskriver handlingen konsist. Vi møter familiene som bor i det fiktive nabolaget Wisteria Lane i den fiktive amerikanske byen Fairview. Hovedfokus ligger på fire av kvinnene: Husmødrene Bree, Lynette og Gabrielle er alle gift, de to første har barn. Den fraskilte alenemoren og barnebok-illustratøren Susan jobber hjemmefra, og passer derfor godt inn med resten av gjengen. Det er derimot ikke bare vennskap og rosenrøde fremstillinger vi møter i serien. Samtlige av kvinnene strever med å forholde seg til rollene sine som husmor, mor og kone. Det vi skal se på, er om kvinnene i Fairview faktisk har et «fair view» som tv-serien viderefremidler når det gjelder husmødre i tiden vi lever i.

Marc Cherry har både skrevet og produsert de - til nå - seks sesongene i samarbeid med Cherry Alley Productions. På dvd-versjonen av første sesong forklarer Cherry den personlige motivasjonen bak tv-serien: I 2002 ble Andrea Yates dømt for å ha druknet sine fem barn i badekaret. Cherry så nyhets-dekkingen av tragedien sammen med moren sin. Han skal angivelig ha sagt «Gosh, can you imagine a woman so desperate that she would hurt her own children?», hvorpå moren til Cherry hadde svart «I've been there.». Hun fortalte ham hvordan hun hadde slitt med ansvaret for tre barn mens ektemannen var avgårde på universitetet. Cherry innså da at hvis moren hans hadde hatt slike desperate øyeblikk, var hun garantert ikke alene.² Slik fikk han ideen til å skrive en tv-serie om desperate husmødre.

Men hva vil det si å være en husmor i dag? Det finnes mange ulike meninger om denne rollen. Noen mener husmødre er det samme som hjemmевærende, noen mener det er sidestilt med et yrke, mens andre mener det er en rolle man kan tre ut og inn av når man gjør husarbeid -uavhengig av eventuelle yrker utenom. Det er med andre ord vanskelig å gi en spesifikk definisjon på husmoren anno 2010, noe jeg vil utgreie og redegjøre for senere.

Min mor er husmor i den forstand at hun er hjemmевærende og står for alt husarbeidet. Foreldrene mine lever etter (for å unngå å si «gammeldagse») *klassiske* rollemønstre. De har de samme rollene som ektepar hadde for femti år siden. Og de er lykkelige. Jeg ville løyet hvis jeg sa at dette ikke

---

¹ Internett: <http://www.imdb.com/title/tt0410975/releaseinfo>

² McCabe, Janet og Akass, Kim (2006) *Reading Desperate Housewives. Beyond the White Picket Fence*. Side 3.

farget mitt synspunkt i denne saken. Samtidig har jeg selv vagt å skaffe meg en høy utdanning med håp om en fremtid som karrierекvinne. Men jeg er i midten av tyveårene og i et langvarig forhold. Hva skjer om noen år når vi vil ha barn? Vil jeg ha muligheten til å få i både pose og sekk: Barn og karriere? Samfunnet legger til rette for at dette skal være mulig med blant annet barnehager og SFO. Men hvordan fungerer det i praksis? Jeg har ingen tro på at både jeg og min partner kan være i full jobb og ha barn uten at noen i familien må ofre noe. Hvis begge er i fullt arbeid, må vi ofre opplevelser med barna våre i oppveksten. Hvis vi skal prioritere barna og tid med dem, må vi ta den tiden fra arbeidstiden noe som ødelegger gode kollegaforhold og sjanser for å klatre i firmastigen. Vi kan kjøre fullt opplegg med åtte-til-fire jobber og barnehage/SFO for så å presse inn mest mulig kvalitets-tid med familien på kvelden. Men hva skjer da med husholdning? Og helsen? Klesvask, støvsuging, matlaging, vasking, rydding, oppvask, innkjøp... Kvinnefrigjøringen var med på å få kvinnene ut av hjemmet og tilbake i arbeidslivet. Jeg mener dette har gått på bekostning av familielivet, og dette er min personlige motivasjon bak valget av dette temaet. Jeg vil strebe etter å oppnå et nøytralt akademisk blikk på spørsmålene jeg tar for meg, men ingen mennesker er hundre prosent objektive. Vi blir alle farget og inspirert av omverdenen. Det er det som gjør oss til personligheter.

Problemstilling.

Hvordan fremstiller *Desperate Housewives* husmoren i det 21 århundret?

Jeg ønsker å få svar på hvilket bilde media gir av en husmor i vår tidsalder:

-Reflektert av fremstillingene i tv-serien, hva er en husmor, og hvilket syn har samfunnet og media på husmødre i det 21 århundret?

-Hvilke verdier og moral er underliggende i tv-serien i syn av hvordan kvinnene forholder seg til seg selv, utseende, husarbeid, jobb/yrke, kjærlighet, ektemenn, sex, barn, familieliv, andre kvinner, venner, religion, etikk og moral, lokalmiljø/samfunn?

-Hva vil det si å være den «perfekte husmor» i Wisteria Lane?

Metode.

Grunnen til at jeg valgte nettopp denne tv-serien, er for det første det tydelige fokus på kvinner i husmorrollen, men også dens enorme popularitet. Som Janet McCabe og Kim Akass skriver i boken *Reading Desperate Housewives. Beyond the White Picket Fence*: «Only on air for a few weeks and it was already a pop culture phenomenon.»³ etterfulgt av: «*Desperate Housewives* without doubt became one of the watercooler shows of the 2004-2005 season.»⁴ og de hadde rett: I april 2007 ble tv-serien satt som den mest populære i dens demografiske verden, med et seertall på ca 120 millioner.⁵ En tv-serie som er så populær har et stort, bredt publikum som inntar serieskaperens verdi- og kvinnesyn mer eller mindre ukentlig. Mitt mål er ikke å gå så langt som å finne ut hva slags påvirkning de desperate husmødrene har på publikum. Jeg tar ett steg tilbake og ser heller på hvilke signaler (i form av verdier og synspunkter) tv-serien sender ut, uavhengig av påvirkning og respons fra seerne. Jeg spør altså ikke hva husmødre mener om tv-serien, men hva tv-serien mener om husmødre.

Formålet er altså å finne ut hvordan husmoren fremstilles i *Desperate Housewives*. For å gjøre dette må jeg først avklare hva som menes med 'husmor'. Jeg vil også sette tv-serien inn i en medial kontekst ved å definere hva slags tv-serie *Desperate Housewives* er og sammenlikne med andre tv-serier fra samme tidsalder som også omhandler kvinner. Derfra kan jeg analysere fremstillingen av husmødrene i *Desperate Housewives*. Her velger jeg å fokusere på det rent overfladiske og helt ned til personlighet og handlingsmønster. Med det mener jeg at jeg skal ta for meg representasjonen av kvinnene i hvordan de ser ut, hvordan de kler seg, sminker seg, stiler seg, hvordan de bruker kroppsspråk og talespråk -generelt det overfladiske ved kvinnene. Hva slags husarbeid kvinnene gjør, og hvordan de forholder seg til husarbeidet vil spille en betydningsfull rolle i analyseringen. Deretter kan jeg gå dypere og analysere deler av personlighetene som blir representert. Hvordan de forholder seg til seg selv, eventuelle ektemenn, eventuelle barn og hvilket forhold har de til de andre kvinnene i nabolaget. Hvor stort fokus de har på religion? Deres forhold til alkohol, seksuell legning, verdi og moral. Denne delen av analysen vil i større grad enn den overfladiske delen av analysen være forankret i handlingen. Med andre ord vil jeg foreta en narrativ analyse hvor jeg fokuserer på hver av de fire kvinnenes historie og ser på hvilke faktorer som spiller inn i hvorfor kvinnene er desperate, hva som påvirker dem og hvorfor, samt hvordan de velger å

---

3 McCabe, Janet og Akass, Kim (2006) *Reading Desperate Housewives. Beyond the White Picket Fence*. Side 1.

4 McCabe, Janet og Akass, Kim (2006) *Reading Desperate Housewives. Beyond the White Picket Fence*. Side 2.

5 Internett: <http://www.tvsa.co.za/default.asp?blogname=news&articleID=4566>

løse problemene sine. Jeg vil ikke ta i bruk en standardisert film-analysemodell, men tilpasse analyseringen etter hva jeg ønsker å fokusere på. Som Peter Larsen skriver i *Medievitenskap 2*: «Å analysere er å *stille spørsmål og finne svar*.»⁶ og det er hva jeg akter å gjøre. Etter å ha brukt uker på å lese boken av Larsen, sammen med Bordwell og Thompson sin *Film Art. An introduction*, Jostein Gripsrud og hans *Mediekultur, Mediesamfunn* samt *The Dynasty Years. Hollywood Television and critical Media studies* og Jakob Lothe sin *Fiksjon og Film. Narrativ teori og analyse*, innså jeg at i denne analysen jeg skal foreta meg, var det best å lage min egen analysemodell. Jeg kritiserer på ingen måte disse briljante forfatterne, men deres analysemetoder og modeller fokuserer på andre aspekter enn hva jeg ønsker. Kameravinkler, dramaturgi og musikkvalg blir annenrangs i min analyse, da jeg skal analysere karakterene og ikke handlingen. I *Gender and the Media* skriver Rosalind Gill at «the different perspectives produce different knowledge about the media»⁷ i sin argumentasjon for å variere analysemetoder. Dette overbeviste meg til å lage min egen modell. Jeg har derfor konstruert et skjema som vil gi en detaljert oversikt over hver karakter. Jeg har delt skjemaet inn i fire deler: Det overfladiske, det sysselsettende, det private og det offentlige. Det overfladiske tar for seg hvordan kvinnene ser ut rent fysisk, og er basert på observasjons-analyse. Det sysselsettende er hva kvinnene gjør av husarbeid og/eller yrke. Her skal jeg foreta en innholdsanalyse hvor hver scene som inneholder en kvinne i en sysselsettende aktivitet, vil bli notert. Kvinnens egen holdning til arbeidet hun utfører mener jeg er svært viktig, og alle kommentarer, samtaler, situasjoner hvor slike holdninger blir uttrykt, vil jeg føre inn i skjemaet. Det private og det offentlige vil være de to punktene som inneholder mest narrativ analyse. Med det mener jeg at jeg vil observere handlingene til hver av kvinnene i deres samvær med ektemann/barn/venner/sosiale sammenkomster, og se på hvordan kvinnene fremstilles i de ulike rollene som kone, kjæreste, ekskone, mor, venn og så videre. Samtidig vil jeg forsøke å snappe opp kvinnenens fremstilling i deres forhold til kjærlighet, etikk, moral, religion og samfunnsansvar. Dette vil selvsagt bli farget av mine egne kulturelle konnotasjoner, men jeg skal gjøre mitt beste for å holde et mest mulig nøytralt blikk.

Disse karakteroversiktene har et stort omfang ikke bare innholdsmessig, men også rent fysisk. Jeg har valgt å dele oppgaven inn i deler, hvor hver av de fire hovedpunktene fra skjemaene får sin beskrivelse fra karakteroversikten som deretter blir analysert og diskutert med henhold til kvinnenens fremstilling i tv-serien.

Hver av kvinnene i serien representerer en eller flere stereotypiske kvinneroller. Bree er den «perfekte husmoren». Hun representerer også kvinnen som går igjennom skilsmisse og hele tiden

---

6 Larsen, Petter (2008) *Medievitenskap 2, Medier – tekstteori og tekstanalyse*. Side 25.

7 Gill, Rosalind (2007) *Gender and the Media*. Side 72.

står ovenfor valget om hvor mye hun bør ofre av seg selv for familien sin del. Lynette representerer kvinnen som ofret karrieren for barna. Hun er også den som viser mest rådvillhet over morsrollen. Susan representerer den skilte alenemoren og den single kvinnen. Gabrielle representerer kvinnen som blir dømt på grunn av utseende. Hun representerer også kvinnen som begår utroskap og manipulasjon. Fordi hver av kvinnene tar opp ulike problemer/frustrasjoner/desperasjoner ved ulike roller, vil Judith Butler og hennes *Queer Theory* ha sin plass i analysen, spesielt av Bree som driver aktivt rollespill i møte med alle mennesker rundt seg, inkludert sin egen familie. Jeg skal også diskutere Bree i syn av Niall Richardsons teorier rundt camp i artikkelen *As Kamp as Bree: Post feminist camp in Desperate Housewives*.

Lynette har valgt husmorrollen fremfor yrkesrollen, og dette vil jeg diskutere i lys av teoriene til Miriam Peskowitz i henne bok *The Truth Behind The Mummy Wars: Who Decides What Makes a Good Mother?* samt boken *Reading Desperate Housewives. Beyond the White Picket Fence* av Kim Akass.

Anthony Giddens sine teorier rundt identitet og blir fremstilt i David Gauntletts *Media, Gender and Identity*, og vil fungere som et bakteppe i analysen av Susan og hennes desperate hig etter en mann.

Kvinnene blir også grundig diskutert i Leah Wilsons *Welcome to Wisteria Lane*, noe jeg vil vise og dra nytte av.

Husmor

Husmor, kvinne med hovedansvaret for hus- og omsorgsarbeidet i en husholdning med flere personer; oftest ektefelle i familie, men husmoren kan også være leder for en felleshusholdning i en anstalt eller institusjon. *Betegnelsen er tradisjonelt blitt brukt i kontrast til yrkesbetegnelser for kvinner med arbeid utenfor hjemmet, og stammer fra en tid da det i Norge og andre industriland ble tatt for gitt at hjemmet var kvinnens hovedansvar.* Dette er nok fremdeles tilfelle i en viss utstrekning, men kvinnebevegelsens innsats, samt endrede samfunnsmessige forhold, har ført til endringer i normene for arbeidsdeling mellom kjønnene, både i og utenfor hjemmet.⁸
[min kursiv]

Som det står i definisjonen har vi hatt en endring i normene for arbeidsdeling mellom kjønnene. Historisk sett har ofte kvinner vært hjemme mens menn har vært på arbeid. Dette er riktignok beskrivelsen av forholdsvis velstående familier hvor kvinnen hadde slaver eller betalt

---

⁸ Internett: <http://www.snl.no/husmor>

hjelp som tok seg av husarbeid og barnepass. De fleste kvinner har vært i arbeid siden tidenes morgen. Det var først på 1950-tallet at begrepet «husmor» ble ikonisert og derfor ettertraktet. Kvinner hadde tatt over menns arbeidsplasser under krigen, men nå var krigen over, og mennene returnerte med et behov for arbeidsplass. For å løse eventuelle ledighetsproblemer ble kvinner oppfordret til å arbeide hjemme; ta vare på eiendom og ektemann, forøke familien og verne om familieverdier. Fokuset på husmorrollen på femti- og sekstitallet var stor i media, og media oppnådde en langt større vekst og innflytelse enn tidligere: Reklamebransjen håvet inn penger på hvite- og brunvarebransjen. Mediekulturen endret seg i takt med samfunnsutviklingen og visa versa. Kvinnemagasiner ble svært populære med sine mange mat- og strikkeoppskrifter samt gode tips for å få både huset, hagen, barna og kvinnen selv til å skinne. Rosalind Gill beskriver kvinnemagasiner i boken *Gender and the Media* som «a manual for the production of desirable femininity.»⁹ Det var med andre ord foretrukket at kvinnene på femti- og sekstitallet var husmødre. 1970-tallet er blant annet kjent for det store fokuset som førte til gjennombrudd for feminismen og kampen om rettigheter. Jeg nevner Portugal som ett eksempel, hvor kvinner fikk stemmerett så sent som i 1976.¹⁰ Mange mediebedrifter endret taktikk og kastet seg på feminisme-bølgen. Jeg nevner som eksempel den heftig omtalte filmen *Kramer vs Kramer* fra 1979. Filmen stiller spørsmål ved ekteskapinstitusjonen og rollene mellom mann og kvinne i datidens samfunn. For å oppsummere: På femti- og sekstitallet var husmorrollen på dagsorden som en positiv instans, mens på sytti- og åttitallet var husmorrollen fremdeles på dagsorden, men nå i et spørsmål om likestilling. På 1990-tallet ble uttrykket «Girl Power» det store nymotens, og med *Madonna* som forkjemper dukket det opp mange nye kvinnelige forbilder i medie verden. Både voksne kvinner og unge jenter ble oppfordret til å benytte seg av sine rettigheter. Et eksempel på dette er hvordan jenter ble oppfordret til å melde seg inn i militæret i Norge. Kvinner hadde hatt muligheten til dette helt siden krigstiden, men først på midten av 90-tallet startet forsvaret aktive kampanjer rettet mot det kvinnelige kjønn.¹¹

Historisk har husmorrollen vært et hett tema de siste seksti årene, og det er fremdeles store uoverensstemmelser om hva det vil si å være husmor. Noen mener husmor er en kvinne som ikke arbeider utenfor hjemmet, men hvis arbeid består i husstell, matlaging og eventuell barnepass (refererer til leksikondefinisjonen av ordet husmor på side 4). Men hva er da forskjellen mellom husmor og hjemmeværende? Noen mener husmor er en rolle man kan påta seg: En kvinne kan være hundre prosent yrkesaktiv men være husmor i det øyeblikket hun støvsuger og vasker klær utenom

9 Gill, Rosalind (2007) *Gender and the Media*. Side 186.

10 Mill, John Stuart.(2006) *Kvinneundertrykkelsen* s.9.

11 Internett: <http://kilden.forskningsradet.no/artikkel/vis.html?tid=50421>

arbeidstiden. Det hersker diskusjon rundt hvorvidt husmor nærmest er en form for yrkesbetegnelse eller om husmor er en rolle man kan ta på seg etter man kommer hjem fra arbeid. Noe fasitsvar finnes ikke, så vi ser til tv-serien vi skal analysere. I *Desperate Housewives* treffer vi fire kvinner. Bree og Lynette er begge hjemmeværende mødre som gjør sitt eget hus- og hagearbeid. De har ikke jobb utenom. Gabrielle er også hjemmeværende, men hun er ikke mor og hun har både vaskehjelp og gartner. Gabrielle tar av og til korte jobboppdrag som modell og ekspeditrise. Susan er mor og gjør sitt eget hus- og hagearbeid. Hun har en jobb som barnebok-illustratør og jobber hjemmefra. Ut i fra tv-serien sitt navn er alle de fire kvinnene housewives, og for serieskaperne vil en housewife innebære å være «hjemmearbeidende»; Kvinnene er alle hjemme på dagtid uavhengig om de er yrkesaktive, mødre eller utfører sitt eget husarbeid. I den norske beskrivelsen av ordet husmor står det «kvinne med hovedansvaret for hus- og omsorgsarbeidet i en husholdning»¹² og selv om Gabrielle ikke fysisk gjør husarbeidet, er hun den med ansvaret; gartneren og hushjelpen arbeider for henne, hun er deres sjef. Er da husmor det samme som housewife? Engelske definisjoner sier en housewife er «A wife who manages a household while her husband earns the family income» og «A woman who manages a home and takes care of domestic affairs.»¹³

Hvorfor endret de navnet på serien når de oversatte den til norsk? Den norske tittelen er *Frustrerte Fruer*. Hvorfor gikk kvinnene i serien fra desperate til frustrerte og fra husmødre til fruer? Kanskje en housewife er mer likt det norske ordet *husfrue*: «**Husfrue**, i norrønt brukt om husmor, matmor, hustru. Senere ofte brukt om husmor i et større herskabelig hus med lønnet arbeidshjelp.»¹⁴ I følge definisjonen er husmor og husfrue så og si det samme, men det knytter Gabrielle og Susan sin rolle tettere til definisjonen av husmor. En grunn til at tittelen ble oversatt slik den ble er av kulturelle og samfunnsmessige årsaker: Å være husmor på femtitallet var foretrukket av samfunnet og ble sett på med et positivt blikk. Å være husmor etter kvinnefrigjøringen er litt mer komplisert. Da jeg skulle presentere dette prosjektet for med-studiner ved Samfunnsvitenskapelig Fakultet og flere av kvinnene ved Senter for Kvinne- og Kjønnforskning i Bergen var reaksjonen fra flere av kvinnene at de følte seg fysisk uvel av å se på kvinnene i *Desperate Housewives*. Dette begrunnet de med at kvinnene i serien virket falske fordi de viste glede over å leve i husmorrollen. Det er ikke alle som mener at det å være husmor er et bra valg. Etter kvinnebevegelsen og girl-power perioden i det forrige århundre mener mange at kvinner bør realisere seg selv i form av utdanning og karriere fremfor å tilbringe livet sitt hjemme.

Det hersker uoverensstemmelser om hva en husmor er og hva synet på en husmor er. Man kan kalle

12 Internett: <http://www.snl.no/husmor>

13 Internett: http://www.google.no/search?hl=no&client=firefox-a&hs=m8e&rls=org.mozilla:nb-NO:official&channel=s&defl=en&q=define:housewife&ei=pEGnS6nzB47e-QaH3tT_Ag&sa=X&oi=glossary_definition&ct=title&ved=0CAYQkAE

14 Internett: <http://www.snl.no/husfrue>

kvinnene i *Desperate Housewives* husfruer, housewives, hjemmeværende, hjemmearbeidende... Jeg velger å kalle dem husmødre basert på at de alle er mer eller mindre hjemmeværende og om ikke de gjør alt husarbeidet selv, administrer de alle sin egen husholdning. Hva samfunnet måtte mene om husmødre er annenrangs i denne sammenhengen, da det er hvilke fremstillinger tv-serien gir oss av husmorrollen jeg skal fokusere på.

Såpe-opera.

Jeg har valgt fiksjon fremfor faktabaserte program. Dette er fordi seeren sitter med fokus på meninger rundt temaet når han/hun ser på diskusjonsprogrammer, nyheter, dokumentarer o.l. Når man ser på en tv-serie, fokuseres det på underholdning. Handlingen er i fokus. De verdier tv-serien måtte videreformidle, blir vi «matet med» via handlingen mer eller mindre ubevisst. Jeg mener derfor det er både viktigere og mer interessant å analysere en såkalt «uskyldig» såpeserie fremfor for eksempel et debattprogram om kvinners roller i samfunnet, da debattprogrammet allerede har et sterkt, overtydelig fokus og jobber aktivt for å involvere deg som ser i debatten.

Desperate Housewives er en *prime-time såpe opera*. Et fenomen som strekker seg helt tilbake til 1930-tallet da det var populært med *føljetonger* -lange historier som ble opplest i deler på radioen på dagtid med husmødre som målgruppe og vaskemiddel-produsenter som sponsorer. Sjangeren ble fort snappet opp av TV-produsenter og flere tv-serier den dag i dag holder seg til mange av de samme rammene som de gjorde for over seksti år siden, noe som kan gjøre det vanskelig å definere sjangeren konkret. Peter Larsen beskriver såpeopera i *Medievitenskap 2* som «fortellinger som utspiller seg i nåtidige miljøer med hovedvekt på familielivets anliggender, at de ofte behandler dagliglivets praktiske og moralske konflikter på en belærende måte, at de er beregnet på hjemmearbeidende husmødre». ¹⁵ Larsen beskriver også forskjellen mellom såpesjangerne, hvor *daytime soaps* var den opprinnelige versjonen av sjangeren hvor det ble sendt en episode hver dag på formiddagen. «Men omkring 1980 utvikles det en mer glamorøs kveldsvariant, den såkalte *prime-time soap*, som sendes en gang i uken i beste sendetid, rettet mot et blandet publikum.» ¹⁶ Både daytime og prime-time såper har samme sjangerstruktur ved at de er en blanding av den lange, nærmest uendelige *føljetongen*, og den korte *serien* med avrundede handlingsforløp. Jostein Gripsrud beskriver denne kombinasjonen i *Mediekultur, Mediesamfunn* hvor han beskriver

¹⁵ Larsen, Petter (2008) *Medievitenskap 2. Medier – tekstteori og tekstanalyse*. Side 44.

¹⁶ Larsen, Petter (2008) *Medievitenskap 2. Medier – tekstteori og tekstanalyse*. Side 44.

såpeoperaen som «prinsippielt uavsluttet, den skrives for å fortsette i det uendelige»¹⁷, men den gjøres mer tilgjengelig for et bredere publikum ved å ha det *episodiske* formatet som Arthur Conan Doyle (mannen bak Sherlock Holmes) introduserte i massemediene allerede i desember 1881.¹⁸ Det er altså kort sagt to historier i en såpeopera: Den evigvarende, lange føljetongen som gjør at seeren kjenner igjen programmet og «følger med» hver gang det sendes. Og den korte episodiske fortellingen som vanligvis er en konflikt som presenteres, bearbeides og avsluttes innenfor hver episode (og er definisjonen på *serie*). På denne måten kan man ha glede av å følge såpeseriens lange handlingsforløp, men i og med at hver episode tar for seg et separat tema kan også seere få høy underholdningsverdi av å se kun en enkelt episode.

I *Desperate Housewives* er føljetongen et mordmysterium -en fortelling som ligger som et bakteppe for kvinnene i tv-serien og deres gjøren og laden, men som er spennende nok til at seeren følger med på såpeoperaen over lengre tid. Episodisk blir vi presentert for en rekke *storylines* hvor vi følger en av kvinnene og hennes *plott* (som regel en konflikt som hun løser i løpet av episoden). Som oftest blir vi presentert for mellom tre og fem slike *storylines* eller *subplots* i en episode.¹⁹ På denne måten følger vi hver kvinne og hennes personlige opplevelser, og blir kjent med henne som karakter. Ofte møter kvinnene hverandre, ikke bare fysisk i episoden, men også på den måten at to eller flere av kvinnenens *storyline* kan komme sammen ved at de har liknende konflikter, at konfliktene er mot hverandre eller at de hjelper hverandre med å løse konfliktene.

Såpeopera er et såkalt *oksymoron*; «et uttrykk bestående av to termer som motsier hverandre (som 'talende taushet'). 'Såpe' er noe høyst hverdagslig og trivielt, mens 'opera' tradisjonelt har status som høyverdig.»²⁰ skriver Gripsrud i *Mediekultur, mediesamfunn*. Han beskriver opera som «sterkt følelsesladet handling – og musikk» noe som beskriver såpeoperaen som dramatisk. Samtidig påpeker Gripsrud den ironiske betydningen av å beskrive tv-seriene som såpeopera, da 'opera'-delen av navnet nærmest latterliggjør sjangeren ved å påpeke den til tider overdrevne dramatikken det er å finne innenfor sjangeren.

Ut ifra beskrivelsen over, kan vi fastsette at *Desperate Housewives* uten tvil er en prime-time såpe-opera. Hver episode er 45 minutter lang, og hver sesong har mellom 22 og 24 episoder (med unntak av sesong fire som kun har sytten episoder). Tv-serien har en historie som følger sesongen; en føljetong. Hver episode har flere *storylines* og *subplots*. Hver episode sendes ukentlig på

---

17 Gripsrud, Jostein (2007) *Mediekultur, Mediesamfunn*. Side 217.

18 Larsen, Petter (2008) *Medievitenskap 2. Medier – tekstteori og tekstanalyse*. Side 41.

19 Gripsrud, Jostein (2007) *Mediekultur, Mediesamfunn*. Side 218.

20 Gripsrud, Jostein (2007) *Mediekultur, Mediesamfunn*. Side 217.

kveldstid, i beste sendetid, og er dermed en prime-time fremfor en day time såpeopera. Når det gjelder såpe-aspektet av *Desperate Housewives* (målgruppe, annonsører) blir det litt mer komplisert. Tv-serien handler om husmødre, så det er klart at husmødre er en naturlig del av den intenderte målgruppen. Allikevel må det nevnes at tv-serien sendes i prime-time sendetid og har en seerskare på omlag 120 millioner mennesker.²¹ Alle disse kan ikke være husmødre. Som jeg skrev tidligere beskrev Larsen prime-time såpeoperaen som et fenomen fra åttitallet rettet mot et bredere publikum. Hvordan klarer *Desperate Housewives* å få en så stor og bred seerskare? Dette er et spørsmål på mange lepper, og ett av svarene er *humor*. Denne såpeoperaen drar nemlig 'opera'-delen så langt at sjangeren går fra drama til komedie. Et eksempel er en av hovedpersonene Susan Mayer. Hun er singel alenemor desperat etter en kjæreste. Å være alene og oppleve savn faller definitivt under drama-sjangeren. Men skaperne av *Desperate Housewives* har omgjort Susan sin dramatik til slapstick-komiske, desperate forsøk på å lande en mann. Dette viser til hva Gripsrud påpekte med oksymoronets ironi av bruken 'opera'. Ved å overdrive dramatikken ender vi opp med komedie. *Desperate Housewives* er altså en prime-time såpe-opera komedie (lettere sagt en populær såpe-komedie). Jeg kommer til å referere til den som tv-serie og såpe-opera, for å gjøre det enkelt.

Prime-time kvinner i det 21-århundret.

Desperate Housewives er ikke den eneste prime-time såpe-operaen som omhandler kvinner. De siste tyve årene har det floreret av liknende tv-serier. Så hva har disse seriene med *Desperate Housewives* å gjøre? Jo, de hjelper oss å sette tv-serien inn i en medial kontekst. Det er viktig å forstå at vi har hatt en stor blomstring innen prime-time tv-serier med kvinnelige hovedroller de siste tyve årene. På nittitallet møtte vi Angela i *My so-called life* i hennes jakt på kjærligheten. Vi ble kjent med heltinnen *Buffy the Vampire Slayer* som var fakkelbærer for Girl Power perioden innen TV-serier mens *Madonna* og *Spice Girls* frontet samme sak i musikkverdenen. På nittitallet var det populært å vise tv-serier med kvinner som mestret maktposisjoner, taklet store utfordringer og satte samfunnsdebatter på dagsorden. Det beste eksempelet er *Ellen* som ble spilt av Ellen DeGeneres hvor både karakteren og skuespilleren stod frem i media som lesbisk i 1997. *Moeha* var den første situasjonskomedien med en afroamerikansk kvinnelig tenåring i hovedrollen. Andre kvinnelige tv-personligheter på nittitallet var *Ally McBeal* som var suksessrik advokat og *Dr. Quinn* som var landsbyens lege - en prestisjefull stilling. Overgangen til det nye millenniumet for kvinner i TV-serier virker å være preget av en økning av kvinnelige hovedroller i samme program.

²¹ <http://www.tvsa.co.za/default.asp?blogname=news&articleID=4566>

Nittitallets tv-serier hadde som regel én kvinnelig hovedperson, mens nyere serier ofte har mellom tre og fem kvinner i hovedrollene.

En av de mest populære seriene det siste tiåret er *HBO's Sex and the City*. I likhet med *Desperate Housewives* er dette også en prime-time såpeopera som spiller på komedie og med fire kvinner i hovedrollene. Forskjellen er at denne serien har en hovedkarakter, Carrie Bradshaw, som sammen med sine tre venninner utforsker singellivet i New York. Alle fire kvinnene er vellykkede karrierekvinner som ikke er avhengig av en mann på noen måte, men som absolutt ikke takker nei hvis anledningen byr seg. Noe den ofte gjør. Føljetongen i *Sex and the City* er Carrie sin evige jakt på en stødig partner. Hver episode inneholder subplots omhandlende de fire kvinnene og deres foreløpige erobringer. I sin jakt på «den rette» tar de opp temaer innenfor dating-verdenen som å date yngre menn versus eldre menn, fattig versus rik, omskjært versus forhud, hetro versus homo, forpliktelse versus frihet og så videre. Ett av hovedbudskapene til denne tv-serien er at kvinner er fri til å gjøre som de vil, spesielt med tanke på karriere og sex. Det blir frekvent poengtert at en kvinne skal respekteres for å velge bort ekteskap, barn og hjemmeværende tilværelse hvis hun ønsker det. Det ligger også et stort fokus på at kvinner skal kunne ha mange sexpartnere uten å bli stemplet negativt. Allikevel, etter seks sesonger og to filmer, ender de fleste kvinnene i tv-serien opp som gifte mødre. Carrie Bradshaw poengterer hvor farlig nære 'enslig' er 'ensom', og at meningen med livet må da være å dele det med noen. Karakteren Carrie har fått ikon-status over hele verden både for hennes kreative garderobe og hennes fargerike livsstil. Sammen med britiske spinster-fenomenet *Bridget Jones* satte *Sex and the City* et ansikt på 'singel'. Tv-serien satte kvinnelig seksualitet på dagsorden på en måte som ikke hadde blitt gjort tidligere, og seerne elsket det. «Over the six seasons it has gone from cult hit to award-winning success, and has viewers hooked across the globe» skriver McCabe og Akass i *Reading Sex and the City*, hvor de konkluderer med «Few TV series have had such an impact in our contemporary culture as Sex an the City.»²² *Sex and the City* tar også opp flere temaer rundt kropp, som for eksempel hvordan kvitte seg med baby-vekt etter en fødsel, dilemmaet om hvor mye av kroppshåret en kvinne bør kvitte seg med, diskusjon for og imot silikonbryster samt en hel rekke andre diskusjoner fra rynker og designersko til kreft og spontanabort.

En annen kvinne som har skapt overskrifter for sin fremstilling er karakteren Nancy Botwin fra tv-kanalen *Showtime* sin store hit: *Weeds*. Tv-serien er en humoristisk prime-time såpeopera hvor vi møter en ung enke som velger å selge hasj for å forsørge sine to sønner. Etterhvert som

---

²² Akass, Kim og McCabe, Janet. (2004) *Reading Sex and the City*. Side 3.

virksomheten hennes vokser, blir familien mer og mer utsatt for fare. Tross dårlig samvittighet eskalerer Nancy sin kriminelle ekspertise til kokain- og menneskesmugling. Verdiane tv-serien gir oss er allikevel anti-kriminelle og Nancy ser på seg selv som en dårlig mor. I sesong fire, episode tretten er vi vitne til Nancy som bestiller en gavekurv til sin eldste sønn. Hun beskriver over telefon hva som skal stå på kortet:

"Dear Silas: Happy birthday'...'happy 18th birthday'...um...don't write um. 'I think you're an amazing son. I'm so proud to be your mom'...'be your mom...that sounds like B.S., doesn't it?...'Dear Silas, if you never see me again, I've probably been murdered. Enjoy the dried apricots and butter cookies."
*The clerk injects that the basket doesn't come with butter cookies. Nancy tells the woman to shut up and just listen. "Dear Silas," she says in a serious tone, "thanks for raising yourself for the past 18 years. You've done a great job." She begins to cry.*²³ (min kursiv)

Med Nancy Botwin som ett eksempel på dårlig mor, har vi en annen populær tv-serie karakter fra 2000 til 2007 som er Nancy sin absolutte motsetning: Lorelai Gilmore i *Warner Brother's* store suksess *Gilmore Girls*. Dette er også en prime-time såpe-komedie med verdensomspennende fanskare. Lorelai ble gravid som tenåring og rømte fra sin rike overklassefamilie til den lille landsbyen Stars Hollow hvor vi møter henne og hennes datter Rory som nå har blitt tenåring. Tv-serien omhandler moren og datterens svært nære forhold. Temaer som blir satt på dagsorden er hvordan forholde seg til sitt tenåringsbarn, forskjeller og likheter mellom overklasse og middelklasse, alenemor versus dating osv. Serien setter stort fokus på kjernekrystne verdier og poengterer titt og ofte hvor lønnsomt hardt arbeid kan være. Til tross for at Lorelai fikk Rory da hun var seksten, er alle karakterene i tv-serien tydelig imot sex og graviditet i ung alder. Tv-serien er amerikansk med stor A og refererer hyppig til amerikansk popkultur i kontrast med overdreven feiring av amerikanske høytider.

Som en kontrast til den amerikanske Gilmore-familien dukker britiske *Misstresses* opp i 2008. Dette er en BBC-serie i seks deler hvor hver episode varer i en time. Sjangerstrukturen er drama miniserie og handler om fire kvinner som alle har et spesielt syn på ekteskapet som institusjon. Kvinnene er enten utro, bedratt eller elskerinner og serien tar opp temaer som barmhjertighetsdrap, homofili, adopsjon og ikke minst det store spørsmålet om alt er lov i krig og kjærlighet.

---

²³ Internett: <http://www.imdb.com/title/tt1137936/synopsis>

Familiesåpen 7th *Heaven* blir en motsetning til alle de nevnte tv-seriene, med en prestefamilie som hovedpersoner og kristne amerikanske kjerneverdier i sentrum til enhver tid. Familien består av mor og far, sju barn og en hund. Alle menneskene har hver sine plotlines utover i serien som varte helt fra 1996 til 2007. Denne serien har ikke bare kvinner i hovedrollene slik som de andre seriene, men er verdt å ta med da den portretterer en husmor i dagens samfunn. I 7th *Heaven* er Anne Camden ansvarlig for husarbeid i et enormt hus, hun er mor til sju barn som alle trenger oppmerksomhet, omsorg og mat mens ektemannen hennes er travelt opptatt med arbeidet i kirken. Karakteren har blitt omtalt i ukepressen som wondermom²⁴ og tv-serien er blitt priset for verdiene den fokuserer på med henhold til barneoppdragelse, tro, samfunnsansvar og moral.

Analysedel.

Nå som vi har en generell oversikt over noen av de største kvinnene i tv-serier fra nittitallet og frem til nå, er det på tide å sette klørne i kvinnene i *Desperate Housewives*.

Som tidligere beskrevet er *Desperate Housewives* en prime-time såpeopera, noe Jostein Gripsrud beskriver som «en uavsluttet fortelling som skrives for å fortsette i det uendelige». ²⁵ I filmens verden møter vi på en del stereotyper: Helten, hjelperne, skurken... Karakterene har faste roller og rollemønster som de mer eller mindre holder seg innenfor. Dette gjelder også karakterene i *Desperate Housewives*. Bree er den «perfekte husmoren». Lynette er den strevende moren. Susan alenemoren. Gabrielle er bedragerinnen. Men i og med at serien er skapt for å «vare i det uendelige» får karakterene mer enn bare en snever urokkelig filmpersonlighet. Fordi serien varer mye lenger enn en film, får vi som seere luksusen av å bli kjent med karakterene på et dypere plan enn vi ville ha fått hvis hele serien varte i en og en halv time inklusiv rulletekst. Disse personlighetene forteller oss hvordan kvinnene blir fremstilt. Jeg har derfor valgt å lage en karakteroversikt for hver av de fire kvinnene. Disse oversiktene har blitt fylt ut etter å ha studert hvert sekund og minutt av hver episode av alle de 23 episodene i sesong 1 av *Desperate Housewives*. Jeg har gjort dette fordi det er den mest detaljerte måten å få en konkret og helhetlig oversikt over hvordan kvinnene blir fremstilt. Karakteroversiktene er delt inn i følgende deler:

---

24 Internett: <http://www.catherinehicksonline.com/docs/onsat-1.asp>

25 Gripsrud, Jostein (2007) *Mediekultur; Mediesamfunn*. Side 217.

Det overfladiske:

1) Det ytre. Hvordan kvinnen ser ut. Hvilke klær hun bruker, hvordan hun sminker seg. Stil og talespråk. Hva slags forhold hun har til sin egen kropp.

Det sysselsettende:

2) Husarbeid. Gjør hun husarbeid? I så fall: Hva gjør hun, hva vises det at hun gjør og hvordan forholder hun seg til arbeidet/ i hvilken ånd det blir gjort. Hvordan mannen forholder seg til husarbeidet. Hvilket portrett hun gir av en husmor.

3) Jobb. Har kvinnen jobb? I så fall: Hva, hva som vises, hvor ofte det vises og hvordan kvinnen forholder seg til jobben. Ytringer/oppførsel med henhold til jobb. Hvilket portrett hun gir av en yrkeskvinne.

Det private:

4) Kjærlighet og ekteskap. Kvinnens sivilstatus. Hennes eventuelle forhold til tidligere ektemenn/kjærester. Deres eventuelle forhold til kvinnen. Hennes forhold til eventuelle elskere. Eventuelle elskeres forhold til henne. Forhold til nåværende flamme/kjæreste/ektemann. Nåværende flamme/kjæreste/ektemanns forhold til henne. Ytringer og meninger om ekteskap og/eller kjærlighet. Hvilket portrett hun gir av en kone.

5) Barn. Har kvinnen barn? I så fall: Hvem og hvor gamle er de? Forhold mor-barn. Forhold barn-mor. Hvilket portrett hun gir av en mor.

Det sosiale:

6) Vennskap. Kvinnens forhold til de andre kvinnene. Hvordan hun forholder seg til dem og hvilken stemning de har seg imellom. Hvilket portrett hun gir av en venninne.

7) Samfunn. Kvinnens forhold til politikk, religion, alkohol, sex, legning, veldedighet, samfunnsansvar, etikk og moral. Hvilket portrett hun gir av en samfunnsborger.

Jeg har valgt å lage disse skjemaene med mine egne spørsmål rettet mot hva jeg ønsker å få svar på. Jeg kunne valgt en ferdig mal fra en annen persons tidligere arbeider, men mener at disse karakteroversiktene gjør meg mer nytte i mitt arbeid. Ved å fokusere på fremstillingene av kvinnene gjennom både det ytre, sysselsetting, privatliv og det sosiale, dekker jeg alle aspektene av hverdagen til kvinnene, og dermed alle situasjonene de blir fremstilt i. På denne måten oppdager jeg ikke bare til hva slags husmor kvinnen blir fremstilt som, men også hva slags kvinne husmoren blir fremstilt som. I denne delen av oppgaven får du en grundig oppsummering fra skjemaene. Jeg har

valgt å oppsummere dem i stedet for å legge dem som vedlegg, da skjemaene til sammen utgjør 54 maskinskrevne sider. I disse skjemaene har jeg skrevet ned hver minste bevegelse, uttalelse og handling hver av de fire kvinnene gjør gjennom hele sesongen. Mye av denne informasjonen blir overflødig, men den er med på å gi et grundig bilde av hvordan hver kvinne blir fremstilt i serien. Med ekspertisen jeg har oppnådd ved å granske hver episode flere ganger, samt fylle ut skjemaene, kan jeg med kunnskapsrik trygghet gi en grundig oversikt over husmødrene. Problemstillingen er nettopp hvordan kvinnene blir fremstilt, og hvilke verdier og moral er underliggende i tv-serien i syn av hvordan kvinnene forholder seg til seg selv, utseende, husarbeid, jobb/yrke, kjærlighet, ektemenn, sex, barn, familieliv, andre kvinner, venner, religion, etikk og moral, lokalmiljø/samfunn. For å svare på disse spørsmålene, blir dessverre kommende del av oppgaven svært beskrivende, men beskrivelsene er konkrete svar på problemstillingen, og derfor et nødvendig onde. Vi begynner med en kort introduksjon av de fire husmødrene, samtidig som vi tar for oss første del av skjemaet, nemlig det overfladiske.

Det overfladiske.

Susan Mayer

Vi blir introdusert for Susan ett år etter skilsmissen med Karl. Han var utro og Susan kastet ham ut. Hun vant foreldreretten over tenåringsdatteren Julie som kun tilbringer helger hos Karl.

Susan og Julie har et spesielt venninneforhold. Når den kjekke rørleggeren Mike flytter inn i nabohuset bestemmer Susan seg for at sørgeperioden etter skilsmissen er over. Dessverre er ikke Mike lett å kapre, og Susan strever lenge med å få oppmerksomheten hans. Når de til slutt forelsker seg i hverandre, dukker det opp flere hendelser som setter Mike i et dårlig lys, og forkludrer forholdet dem imellom. Susan er barnebok-illustratør og jobber hjemmefra. Hun er ekstremt klønete og nysgjerrig.

Det overfladiske:

Susan er en tynn, hvit kvinne med mørkebrunt halvlangt hår. Hun har brune øyne og pene, hvite tenner. Hun har en hverdagslig stil med jeans, lave sko og bomulls-topper. Hun er ofte å se i singleter og cardigans, som regel i jordfarger. Hun bruker mest komfortable stoffer, men tross sin avslappede stil, viser hun som regel utringning. Av tilbehør bruker hun små diskrete anheng. Hun har alltid velstelte negler og hår. Sminken hennes er naturlig, dog kraftig ved spesielle anledninger. Susan legger ikke skjul på sine usikkerheter med sin egen kropp, og bruker cardiganene aktivt for å skjule seg selv. Vi ser henne stadig ta tak i begge jakkeslagene og tulle jakken rundt seg med armene i kors og ryggen lutet. Talespråket til Susan er som kvinnen selv: Hverdagslig. Ordinært. Hun sier ofte «oh my God», men aldri mer profant enn som så. Til tross for at hun er fysisk klossete, er hun sjelden verbalt klossete.

Bree Van De Kamp

Adjektivet *perfekt* blir ofte brukt i sammenheng med Bree. Huset hennes er vakkert og alltid rent og hagen er den peneste i nabolaget. Hun er gift med legen Rex og sammen har de to tenåringsbarn; Andrew og Danielle. Bree er kjent for sine utsøkte middagselskaper, klassiske klesstil og vakre familie. Hun kommer sjelden på besøk uten å ta med hjemmebakte muffens, og er svært opptatt av korrekt oppførsel og etikette. Ved første øyekast kan hun virke som en nikkedukke, eller «stepfordwife»* som barna hennes kaller henne, men Bree har en tøff side ved seg som blant annet vises gjennom lidenskapen hun har for skytevåpen. Det er imidlertid tre mennesker som ikke anser denne kvinnen som perfekt. Uheldigvis for Bree er det hennes mann og barn.

Det overfladiske:

Bree er en hvit, tynn kvinne med pene hvite tenner. Hun har rødt, skulderlangt hår og blå-grønne øyne. Antrekkene hennes matcher alltid, og er gjerne i klare

pastellfarger. Hun bruker ofte bomullsbukser kombinert med singlet og cardigan i samme farge, og skoene har alltid høye hæler, med mindre hun gjør hagearbeid. Sminken hennes er mer markert enn

hos de andre kvinnene, med sterke øyenskygger som matcher fargen på klærne. Bree bruker rouge, mascara, eyeliner, øyenskygge og leppestift selv på dagtid. Stilen hennes er preppy og tilbehøret hennes består i perler, sjal og designervesker. Hun har alltid velstelte negler og tross sterke farger på klær og sminke er hun anstendig og vises sjelden i utringede topper. Kroppsholdningen hennes er alltid rett i ryggen og hun smiler selv når hun er trist eller sint. Hun er meget bevisst på seg selv, kroppen, klærne og oppførselen. Det er viktig for Bree å fremstilles best mulig til enhver tid. Talen hennes er tydelig, sjelden politisk ukorrekt og alltid fri for vulgære- og/eller banneord.

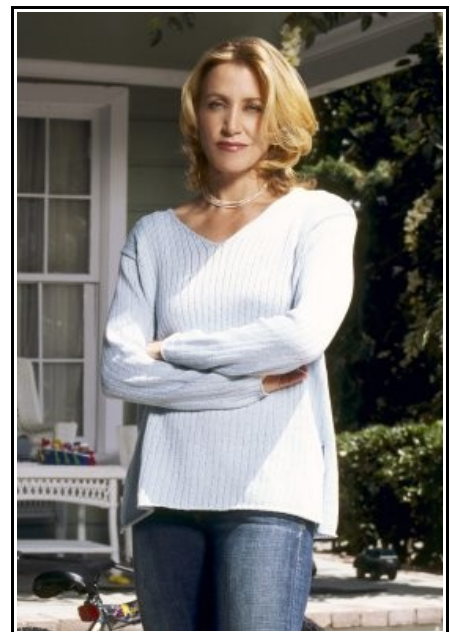
(* 1.) Used to describe a servile, compliant, submissive, spineless wife who happily does her husband's bidding and serves his every whim dutifully.²⁶ Termen er lånt fra boken og filmen med samme navn: *The Stepfordwives* fra 1975 som handler om en forstad hvor mennene erstatter konene med roboter som er vakre, tanke- og følelsesløse eksperter på husstell.

Lynette Scavo

Lynette traff ektemannen Tom da de begge jobbet i et reklamefirma. Hun var suksessrik og dyktig i jobben sin. Da hun ble gravid foreslo Tom at hun burde si opp jobben og være hjemme med barna. Nå har de fire barn; tvillingene Porter og Preston, seksåringen Parker og babyen Penny. Lynette er fremdeles hjemmeværende, og sliter med å få tid og energi til å strekke til. Tom er som regel på forretningsreise, og Lynette er alene med en baby, en vilter femåring og to identiske gutter med ADHD. Hun eier ingen klær uten flekker av babygulp, mat og svette. Huset er alltid rotete og naboene klager over lekene som ligger strødd utover hagen og oppkjørselen. Lynette klager ofte til Tom over hvor uoverkommelig jobben som mor og husmor er, og hvordan hun føler seg alene om ansvaret. Nå skal det sies, at selv om denne kvinnen sliter i husmorrollen, er hun langt fra ryggrad-løs. Hun er smart, løsningsorientert og ikke redd for å si sin mening.

Det overfladiske:

Lynette har et skandinavisk utseende med sine hvite hud, blå øyne og halvlange, blonde hår. Hun er tynn, høy og i

²⁶ Definisjons-ordbok på nett: <http://www.urbandictionary.com/define.php?term=stepford+wife>

motsetning til de andre kvinnene, har hun synlige rynker som avslører hennes egentlige alder. Klesstilen til Lynette bærer preg av en fortid som kontoransatt: Hun går som regel kledd i åpne eller halvåpne, lyse skjorter med singlet inni. Dressbuksen er byttet ut med jeans og lyse bomullsbukser med knær. På føttene har hun «stikk-inn» sko av typen mokasiner, seilersko og slippers med lav hæl. Alle plaggene bærer preg av å være posete, skitne og slitte.

Lynette vet å pynte seg ved spesielle anledninger, men til hverdags er innsatsen på utseende minimal, dog absolutt til stede: Hun hevder selv i episode 7 at hun i sin hverdag ikke engang har tid til å vaske seg i ansiktet, men vi ser henne allikevel alltid med mascara, øredobber, ringer og enkle halskjeder. Håret er som regel løst oppsatt, og når hun skal treffe de andre kvinnene, bruker hun gjennomiktig gloss på leppene.

Lynette bruker like gjerne kroppsspråk, som ord for å vise hvordan hun har det, spesielt hvis hun er sliten eller overgitt. Når barna bråker som best, og tiden ikke strekker til, ser vi Lynette med lut rygg, svett, rynket panne og et tomt blikk. Klærne hennes er posete og hun er svett og skitten; kanskje kroppen er mer et redskap for å få barn og deretter et arbeidsredskap for familie og husholdning? På den andre siden legger hun sjela i å se flott ut når hun skal noe spesielt. Om det er et spørsmål om prioritering eller tidsklemme er vanskelig å si, men hun fremstilles uansett som en ustelt, loslitt kvinne med en hektisk hverdag.

Når det gjelder talespråk er Lynette sterk i språket ved at hun vet hva hun skal si for å få gjennom et poeng eller få viljen sin. Hun er ærlig og original i sine frekvente passiv-aggressive kommentarer.

Gabrielle Solis

Allerede som tyveåring la Gabrielle karrieren som suksessrik modell på hyllen. Grunnen var Carlos; en rik, kjekk mann som lovet henne alt hun kunne peke på. Gabrielle legger ikke skjul på at hun giftet seg for penger, men etter flere års ekteskap oppdager hun at tross designerklær og håndlagte møbler er det noe som mangler. Tomrommet blir fylt av den kjekke gartneren hennes; tenårings John. Hun begrunner forholdet slik: «I don't want to wake up one morning with the sudden urge to blow my brains out.» (Episode 2). Gabrielle er slående vakker og vet hvordan hun kan bruke det til sin fordel.

Hun er en kløpper på manipulasjon og hun kan kunsten å snakke for seg og tenke på fote.

Det overfladiske:

Gabrielle er en latinamerikansk, tynn kvinne i midten av trettiårene. Hun har langt, bølgete mørkt hår, brune øyne og pene, hvite tenner og ny-stelte negler til enhver tid. Hun er slående vakker, men unormalt lav for å ha hatt et yrke som modell. Gabrielle er på lik linje med Bree opptatt av presentasjon. Hun liker å ta seg godt ut, og kler seg alltid i fargesprakende, gjennomtenkte antrekk. Klærne er som regel dyre designerplagg som hun akkompagnerer med skyhøye stiletter og diamantsmykker. Da storylinen hennes ofte roterer rundt utroskapen hennes, vises hun ofte kun iført undertøy. Gabrielle fremstilles som en kvinne svært stolt av sin egen figur, med tettsittende topper og høy skjørtekant. Hun har et komfortabelt forhold til sin egen kropp og hun vises regelmessig i fysisk aktivitet som yoga og jogging, da iført signalfargede joggedresser. Hun er vant med at menn beundrer henne, og hun liker det. I episode 5 informerer hun Susan om en ungar som er interessert. Susan spør hvordan hun kunne vite det, og Gabrielle svarer: «Trust me; when they are not paying attention to me, I notice».

Talen hennes er dagligdags, krydret med frekvent banning.

Skjønnhet og fordom.

Selv om det er hverdagskost at Hollywood ansetter slående vakre skuespillere, bør det nevnes at alle fire kvinnene er svært behagelige for øyet, og har vunnet priser for utseende alene. Teri Hatcher som spiller Susan, har blant annet vunnet to ulike priser i *British Glamour* (magasin) *Women of the Year Awards* in London i 2005, hvor den ene ble begrunnet slik «For her talent to combine motherhood and a career while looking glamorous at the same time». Hun kom også høyt på listen i *50 Most Beautiful People* i *People Magazine* i 2005. Hun kom på sjuende plass i mannsmagasinet *FHMs 100 Sexiest Women in the World 2005*, og på tiende plass i samme konkurransen året etter. I 2008 ble hun nummer 6 på listen over *Sexiest Women of TV* i magasinet *Wizard Magazine*.²⁷ Det er ikke uvanlig at vakre mennesker blir ansatt i underholdningsbransjen, men det er verdt å bite seg merke i at alle kvinnene er over gjennomsnittet vakre og tynne. Men hensikten fra serieskaperne sin side var nok ikke å fremstille husmødre som spesielt vakre. Dette bekreftes via måten kvinnene kler seg og ter seg. De fire karakterene jeg nå har introdusert, er alle vakre kvinner i samme aldersgruppe, men allikevel svært forskjellige. De fungerer som kontraster ovenfor

²⁷ Internett: <http://www.imdb.com/name/nm0000159/bio>

hverandre, noe som er med på å danne et bilde av hva serieskaperne mener er bra og ikke. Dette gjelder ikke bare utseende, hvor både brunetten, blondinen, den rødhårede og den latinamerikanske kvinnen er representert. Det gjelder også hvordan de oppfører seg i forhold til sitt eget utseende i samsvar med livssituasjon og status: Susan har blitt sviket i kjærlighet og er singel store deler av tiden. Hun forsørger seg selv og datteren, og legger ikke stor innsats i sitt eget ytre. Hun viser en trang til å gjemme seg/beskytte seg (skamme seg?) ved å tulle seg inn i store cardigans. Bree er en dyktig husmor og fremstilles som kontrollert, selvsikker og strålende. Hun ønsker å anses som perfekt, og har et plettfritt, nærmest dukkeliknende førsteinntrykk. Lynette er Bree sin kontrast. Hun er overveldet av all jobben som følger av fire barn, og fremstilles som den skitne, ustelte, slitne kvinnen uten kontroll. Gabrielle er en fargesprakende modell med skyhøy selvsikkerhet og perfekt utseende som vet å bruke skjønnheten sin som et middel for å oppnå viljen sin. Det som er interessant, er at ingen av kvinnene er vinnere her. Ja, de er vakre, men alle har problemer som ligger langt dypere enn utseende. Som vi skal se i avsnittet som omhandler det private, har alle kvinnene problemer på kjærlighets-fronten. Kanskje serieskaperens intensjon bak disse fremstillingene er at et vakkert utseende ikke er nok?

Det sysselsettende.

Med «det sysselsettende» mener jeg hva kvinnen gjør både med henhold til husarbeid og jobb. En viktig del av å finne ut hvordan kvinnene blir fremstilt i husmorrollen, var å observere om de ble vist mens de gjorde husarbeid, hva de eventuelt gjorde, hvordan de forholdt seg til det og om de ytret noen meninger om arbeidet. I *Desperate Housewives* får vi servert fire forskjellige versjoner av husmoren: En som har et blasert forhold til det, og sjelden kommenterer eller gjør noen sak ut av det, en som betaler andre for å gjøre det for seg, en som finner det fullstendig overveldende og en som utfører med overdrivelse og perfektjon.

Susan som husmor.

Susan gjør sitt eget husarbeid. Vi ser henne handle matvarer, lage huskelapper, ta ut søppel, vanne plenen, vaske klær, henge på plass rensede klær, rydde... Og vi ser henne svært ofte med

hendene i oppvaskkummen mens hun stirrer ut kjøkkenvinduet. Hun bruker oppvasken som en unnskyldning for å stirre på Mike som bor over gaten. Hennes forhold til husarbeidet blir aldri kommentert, foruten matlagingen hennes. Hun er ingen god kokk og spøker med dette, men lager allikevel mat ikke bare til seg selv og datteren Julie, men også retter hun tar med på tilstelninger og sosiale samlinger (episode 1 og 2). Eksmannen hennes, Karl, kritiserte alltid matlagingen hennes (episode 1). Den nye flammen, Mike, har et annet forhold til husarbeid og lager mat til Susan og Julie, samt steller sin egen hage og hjelper til med hagen og oppvasken hos Susan.

Portrett husmor: Huset til Susan er alltid rent og forholdsvis ryddig. Både hun og datteren ser alltid velstelte ut, og hagen utenfor huset er godt vedlikeholdt. Susan snakker sjelden eller aldri om husarbeid og når vi ser henne gjøre det, er det alltid i starten av en scene og arbeidet blir avbrutt av hendelser som for eksempel en diskusjon med datteren eller at telefonen ringer.

Susan er yrkesaktiv. Hun jobber hjemmefra hvor hun illustrerer barnebøker. Dette vet vi fordi hun forteller Mike dette i episode 1. Jobben blir kun vist eller referert til seks ganger i løpet av de 23 episodene, og hver gang som et bakteppe for handlingen: Vi ser henne sitte å fargelegge mens hun har en samtale eller blir avbrutt av en telefon/dørklokke og liknende. Hennes eget forhold til jobben nevnes i første episode da hun introduserer seg for Mike: «I'm very big with the under five set» ytrer hun om stillingen. Allikevel klager hun ofte over mangel på penger (Carl betaler ikke barnebidrag i tide og Mrs Huber presser henne for penger).

Portrett yrkeskvinne: Vi ser henne sjelden jobbe, og når vi ser det, er det i bakgrunnen av handlingen og blir ikke kommentert eller diskutert mens hun utfører arbeidet. Hadde hun ikke nevnt i piloten at hun illustrerte barnebøker, kunne vi godt ha trodd fargeleggingen var en hobby hun tidvis bedrev. Det er tydelig at jobben er dårlig betalt, da Susan selv beklager seg over sin økonomiske situasjon.

Bree som husmor.

Bree gjør sitt eget husarbeid. Hun har ikke jobb utenom. Gjennom første sesong ser vi henne gjøre følgende: Hun lager gourmet middager, både til familien og til selskaper. Hun baker ofte, spesielt muffens og kjeks. Syr egne klær. Hagearbeid. Trekker om møbler. Skrubber toalett.

Oppvask. Lager hjemmelaget potpurri. Hun holder flere middagsselskap, ofte ekstravagante med lekker finger-mat etterfulgt av flambering av hovedrettene ved bordet. Hun gjør sin egen blomsterarrangering - gjerne med planter fra sin egen hage. Rer sengene. Lager lunch til alle i familien. Vasker klær. Stryker klær. Skrubber komfyren. Handler matvarer og apotekvarer. Broderer duker. Strikker barnetøy. Hun pakker til og med kofferten for ektemannen Rex når han forlater henne. Bree viser stolthet over sitt eget arbeid og tar ofte et steg tilbake etter en jobb for å betrakte resultatet smilende. I en av timene med psykologen sin uttaler hun at arbeidet hun legger ned er for familien, og det er hardt arbeid som fortjener en takk. Hun stiller derfor spørsmål ved Rex og barna sine negative holdninger til hvordan hun utfører husarbeidet. Rex på sin side mener hun overdriver og er besatt av å være perfekt, noe som gjør henne følelsesløs. Han mener hun bruker husarbeid som en unnskyldning for å distansere seg emosjonelt (Episode 3). Det viser seg utover i sesongen at Rex har gitt Bree mye ufortjent skyld for ekteskapsproblemene, og på slutten av sesongen snakker de begge varmt om innsatsen hun har lagt i hjemme deres.

Portrett husmor: Bree nynner når hun jobber. Hun er en perfeksjonist og innrømmer at hun prøver ut nye oppskrifter før høytider; «That way; If the cookbook's gotten it wrong, I can fix it!». Barna mener hun overdriver husarbeid når noe er i veien, og konkluderer raskt med at foreldrene skal skilles da de kommer hjem til en gigantisk stek på middagsbordet i episode 3. I et intimt øyeblikk avslører hun en hendelse fra barndommen som kan ha hatt innvirkning på hennes intense rengjøring. Moren hennes døde i da Bree var liten. Hun ble påkjørt rett utenfor huset. «And the next thing we heard were breaks screeching. Most of the family went to the hospital, but I stayed at home because I was so young. When I looked out the window I saw all of my mothers blood on the street and nobody was doing anything about it. So I got a hose and I washed it off. And once it was clean i felt so much better!» (Episode 5). Bree sitt husarbeid er krevende både fysisk og tidsmessigst, men hun gjør det til perfeksjon og blir misunnet for dette av andre kvinner i nabolaget.

Lynette som husmor.

Lynette gjør sitt eget husarbeid, med unntak av episode 9, 10 og 11 hvor hun har ansatt en barnepike som hjelper henne med både barnepass og husarbeid. Vi ser Lynette gjøre følgende husarbeid: Matlaging. Handle matvarer og apotekvarer. Hente klær fra rens. Vaske klær. Tar ut søppel. Mate baby. Rydder huset. Vaske vinduer. I episode 6 ser vi henne vaske ned hele huset og

pynte. Vi ser henne ofte rydde og vaske opp, og hun vises også i sengen hvor hun lager lister over neste dags ærender før hun skal sove. I tillegg vises Lynette nesten alltid sammen med barna.

Portrett husmor: Lynette fremstilles som at hun selv anser husarbeidet kombinert med barnepass som en uoverkommelig jobb. Som regel kommer barna i første rekke, og husarbeidet blir unnagjort slurvete og raskt i skippertak de få gangene hun har tid. I et desperat forsøk på å få tiden og energien til å stekke til, tar hun barnas ADHD medisin. Det blir forklart at hvis du lider av ADHD roer medisinen deg ned, men hvis du er frisk har medisinen motsatt virkning og fungerer nesten som speed. Det er altså ikke bare utseende som kommer sist i rekken over Lynette sine prioriteringer, men også hennes egen helse. Med medisinen som hjelpemiddel tilbringer hun dagene med barna og nettene på husarbeid. Når hun til slutt får sammenbrudd av medisin-missbruket innrømmer hun ovenfor både venner og familie at hun trenger hjelp, og ansetter en barnepike. Barnepiken er kun ansatt i tre episoder før Lynette igjen er alene og må slite med å få tid og energi til å strekke til. Lynette fremstilles som en frustrert husmor som har store problemer med å takle fire barn og en husholdning alene, og som drømmer seg tilbake til da hun var yrkesaktiv, da dette var en rolle hun hadde langt større kontroll over og suksess med.

Tom fremstilles som om han tar Lynette sin arbeidsinnsats i hjemmet for gitt. Når Tom i episode 9 får vite at Lynette har tatt barnas ADHD medisin for å strekke til i rollen sin, tilbyr han seg å ta barna ut i et par timer for å gi konen ro til å lade batteriene. Idet han går sier han: «Enjoy the vacation!»

Lynette: «While you'll be gone, I'll be here, paying bills and sorting laundry and cooking dinner, so what part of that sounds like a vacation?»

Tom: «Ok, well right. We'll pick up dinner, and you just take a hot bath, relax, recharge.»

(Lynette stirrer på ham.) «Ok, i get it. It's gonna take more than a hot bath to recharge, but don't forget; I'm here all week!»

Lynette: «Then what?»

Tom: «Then we go back to normal?»

Lynette: «Tom, our last version of normal had me popping pills. "Normal" is a bad, bad plan.»

Tom fremstilles som ignorant og naiv når det kommer til Lynette sine problemer med å oppdra barna og holde huset. Han tar Lynettes innsats for gitt.

Selv om Lynette ikke er yrkesaktiv, spiller hennes tidligere jobb en rolle i forholdet hennes til både ektemannen og husmorrollen. Hun var tidligere "CEO" (direktør) i et stort reklamebyrå. Tom har nå tilsvarende stilling, og begge nevner i løpet av sesongen at Lynette var mer suksessrik

enn ektemannen karrieremessig. Dette fører til friksjoner dem imellom, da Tom trives med å ha Lynette i den oppvartende husmorrollen, mens Lynette på sin side minnes bittert hvordan hun taklet karriere-livet bedre enn hun takler husmorrollen. Når Tom inviterer kolleger hjem, og Lynette stjeler rampelyset fra ektemannen, bygger diskusjonen seg opp:

Tom: «We both know that your career was going so much better than mine before we had kids. You never let me forget that!»

Lynette: «That is not fair.»

Tom: «You were always competing with me, and judging by tonight, you know what: You still are.»

Lynette: «Tom, I am sorry about tonight. Truly! But these days, if I'm competing with anyone, it's the Bree Van De Kamps of the world, with their spotless kitchens, and their perfect kids, who throw fabulous parties where nothing ever goes wrong! I try so hard to keep up, but I can't! And when you work on a pitch and you bring your partners over, I am reminded of a world that I left behind where I was the winner and people tried to keep up with me. I can't go back, I can't win where I am. I am stuck in the middle and it is really starting to get to me!» (Episode 7).

Fremstillingen av Lynette som husmor blir fortalt ord for ord i denne uttalelsen. Hun har problemer med å takle husmorrollen, spesielt på grunn av sine fire barn, og drømmer seg tilbake i yrkeslivet hvor hun var en vinner.

Gabrielle som husmor.

Gabrielle gjør ikke sitt eget husarbeid. Hun er den eneste av de fire kvinnene som har betalt hjelp: Hushjelpen Yoa Lin og gartneren John. Allikevel vises hun ofte i hjemmet, men da bruker hun tid på seg selv, og ikke husarbeid. Vi ser henne bade, smører seg, trene, file negler, tilbringe tid i garderoben sin eller på terrassen med en drink og et moteblad. Carlos og hans mor, Juanita, er imot den dyre hushjelpen og ber Gabrielle gi henne sparken. Gabrielle påpeker da ovenfor ektemannen at husarbeidet kommer til å slite henne ut slik at hun ikke vil orke å ha sex. De beholder hushjelpen. Dette beskriver Gabrielles holdning til husarbeid: Hun ser på det som en slitsom og fysisk krevende jobb som vil tappe henne for energi. Carlos har en godt betalt jobb som hun drar nytte av ved å opprettholde en livsstil som innebærer at andre gjør jobbene for henne mens hun pleier seg selv, sitt utseende, opprettholder sin fysiske form og oppdaterte garderobe.

I midten av sesongen havner ekteparet i pengeproblemer da Carlos blir pågrepet for underslag. Han er under husarrest, og nå viser Gabrielle en ny side ved seg selv. Hun sparker

hushjelpen i episode 15 og begynner selv å jobbe for å tjene penger. Først tar hun modelljobber på ulike messer i lokalområdet, og deretter skaffer hun seg en mer stabil stilling som ekspeditrise i en kosmetikkforretning. I begynnelsen av sesongen har Gabrielle blitt fremstilt som en egenrådig, lat, bortskjemt kvinne som forventer at alle andre skal jobbe for at hun skal være tilfreds. Når de i midten av sesongen mister privilegiene sine, viser hun en oppfinnsom og løsningsorientert side ved seg selv. For eksempel i episode 16: Paret får kloakkproblemer men har ikke råd til å ansette en rørlegger. Gabrielle stjeler en trille-do fra en byggeplass og plasserer den i bak-hagen. Når Gabrielle må ta ansvar i huset, viser hun oppfinnsomhet og fremstilles som ukontroversiell. Hun fremstilles fremdeles som en bortskjemt kvinne med nykker, men hun tar tak i problemene og oppgavene og viser dermed ansvar.

Selv om hun arbeider deltid i en kosmetikkforretning har yrket hennes alltid vært modell, og hun beskriver seg selv og identifiserer seg selv med sitt tidligere yrke. I episode 14 får hun sparken fra et jobboppdrag da hun skriker til sjefen: «This is beneath me! I am a model!». Hennes forhold til sin tidligere karriere blir forklart i episode 10 da hun sammenlikner maleriet på veggen med åtte timer tilbrakt på en stein iført bikini. Hun sier: «I have dug myself up from dirt to afford these things, and no-one is gonna take them away from me!». Hun fremstilles som en materialistisk person som har stor affeksjonsverdi i gjenstander, men som først innser hva hun er mest glad i når pengene forsvinner; Carlos.

Husmorrollen.

Judith Butler skrev «gender is a performance», og hvem er vel et bedre eksempel på det enn Bree? Ikke bare i den offentlige, men også i høyeste grad i den private sfæren er Bree en performer. -Og det til fingerspissene. I episode 14, er Bree hos ekteskapsrådgiveren dr. Goldfine. De diskuterer Bree sin beslutning om å ignorere ekteskapsproblemene. Rådgiveren stiller spørsmål ved Bree og Rex sin forsoning når forholdet mangler fortrolighet. Til det svarer Bree: «We're, WASPs*, dr. Goldfine. Not accknowledging the elephant in the room is what we do best.»
Dr. Goldfine: «You'd settle for that? A life filled with repression and denial?»
Bree: «And the dinnerparties. Don't forget the dinnerparties.»

(*White Anglo-Saxon Protestant. Ofte referet til som hvite amerikanere fra den øvre middelklasse med røtter og oppførsel som kan dateres tilbake til britisk aristokrati.)

Noe av det viktigste for Bree er presentasjon. Det betyr mye for henne at hun og familien hennes fremstår som perfekt. Hun er faktisk så besatt av å fremstå som vellykket, at hun i starten til og med nekter å fortelle barna om ekteskapsproblemene mellom henne og ektemannen. Hun dedikerer all sin tid til å perfektionere huset og hagen. Antrekket er alltid rent, nystrøket, lekkert og i perfekt passform. Håret glansfullt og nesten urørlig. Perlene rundt halsen og den lekre manikyren (tross daglig husarbeid og hardt hagearbeid) fullfører perfektjonen. Niall Richardson beskriver Bree som camp i en artikkelen i *As Kamp as Bree: Post feminist camp in Desperate Housewives*. Med det mener hun at «style and appearance is valued over substance».²⁸ Et eksempel på dette er hvordan Bree tvinger Rex til å ta med seg tennisutstyr når de går til ekteskapsrådgiver, slik at folk ikke skal fatte misstanke om at de har problemer. Det er ingen tvil om at Bree spiller en rolle. Hun bærer en maske, opprettholder en perfekt fasade som stadig trues og dermed setter henne i desperate situasjoner. Bree er en performer, og setter definitivt status og fremtoning foran innhold. At hun blir beskrevet som camp er helt på sin plass; ærlig talt, hun heter tross alt Bree van de Kamp. Richardson proklamerer at «Postmodernism is only heterosexuals catching up with camp. Therefore it is hardly surprising that one of the most influential of the postmodern feminists -Judith Butler -should celebrate the potential of camp in her influential book *Gender Trouble*».²⁹ Jeg kan lett forstå at Richardson linker Bree til Butler. Judith Butler sin mest kjente teori er queer theory, som sier at «gender is a performance»³⁰ og som jeg har poengtert klart er Bree en performer. Nå nevner riktignok ikke Butler camp direkte i boken hennes, men Richardson forklarer at det er kritikerne hennes som tolker budskapene hennes som en måte å «revise the academic standing of camp and to suggest its politically subversive potential.»³¹ Men hvorfor fremstilles Bree på denne måten? Det første, mest åpenlyse svaret er selvsagt humor. For selv om denne såpe-operaen tar for seg alvorlige konflikter i ekteskap og foreldrerollen, serveres det ofte med humor. Humoren er viktig i tv-serien, da den er en av de viktigste grunnene til at serien gikk fra å være en såpe-opera, til å bli en prime-time-såpe-opera, noe jeg beskriver i begynnelsen av oppgaven. Bree blir latterliggjort for hennes kokette væremåte, da det ligger en viss komikk i hvor blodig alvorlig hun tar rollen sin som husmor. En annen grunn til fremstillingen er at det tydeliggjør at husmødrene spiller roller. De har en rolle som husmor, en som mor, en som kone, en som venninne og så videre. Alle disse ulike rollene forholder de seg ulikt til, og har ulik betydning for dem. Som jeg diskuterte tidligere når jeg snakket om definisjonen av ordet husmor, hersker det uenigheter om hva det faktisk vil si å være husmor. De ulike meningene om hva en husmor er, bunner i hvilken rolle husmorrollen spiller i livet deres.

---

28 Richardson, Nial (2006) *Reading Desperate Housewives. Beyond the White Picket Fence*. Side 86.

29 Richardson, Nial (2006) *Reading Desperate Housewives. Beyond the White Picket Fence*. Side 89.

30 Gautlett, David (2008) *Media, Gender and Identity. An introduction*. Side 147.

31 Richardson, Nial (2006) *Reading Desperate Housewives. Beyond the White Picket Fence*. Side 89.

Susan sitt forhold til husarbeidet, og illustrasjons-arbeidet også, for den saks skyld, er at det er nødvendige småting hun kan bedrive i bakgrunnen av andre, viktigere ting som for eksempel alvorsprater med datteren mens hun henger på plass klær og spionering på Mike gjennom kjøkkenvinduet mens hun vasker opp. For Susan er husmorrollen en rolle hun påtar seg innimellom når hun gjør husarbeid. Det er ikke hennes eneste rolle, og lagt fra hennes viktigste. Hennes fokus ligger på hvilken rolle hun har ovenfor Mike, samt morsrollen ovenfor Julie. Rollen som illustratør ligger også høyere på Susan sin liste over beskrivelser av seg selv, enn husmorrollen.

Bree har et langt mer alvorlig forhold til husmorrollen enn Susan. For Bree er husmorrollen hennes «primærrolle» -den første rollen hun ville beskrevet seg som ved en introduksjon. For henne innebærer husmorrollen hennes at hun er gift med en vellykket lege og hun er mor til to barn og at hun alene driver en husholdning på fire. Husmorrollen for Bree er ikke bare hennes daglige gjøremål; det er hennes identitet. Det er derfor viktig for henne at husarbeidet -som er hennes yrke, blir perfekt utført.

Lynette er den kvinnen som satte sin lovende karriere på hold for å være hjemme med barna mens de var små. For henne er husmorrollen et alternativ til karriere-rollen. Det er arbeid og rollen dekker husarbeid, men først og fremst barneoppdragelse, noe som alltid kommer først og alltid teller mest. Det kan virke som om Lynette anser husmorrollen som en overveldende plikt hun har blitt pådratt nærmest ufrivillig, og som alle har store forventninger til at hun skal mestre langt bedre enn hun klarer.

For Gabrielle er husmorrollen enkelt og greit at hun ikke er 100% yrkesaktiv. Hennes versjon av husmorrollen er nært linket til definisjonen av husfrue, hvor hun er overhodet i husholdningen og har ansvaret for husarbeidet, selv om hun ikke nødvendigvis gjør noe selv.

De fire husmødrene blir altså fremstilt som fire helt ulike husmødre, ikke bare i personlighet og utseende, men i sin egen livssituasjon og sitt eget forhold til denne livssituasjonen: Husmor.

For å få en kort og konkret oversikt over husmødrene og hvordan de fungerer i sine roller, har jeg laget denne lille tabellen:

Husmor	Gift	Barn	Hjemmeværende	Yrke	Husarbeid	Hagearbeid
Susan	Nei	Ja	Ja	Ja	Ja	Ja
Bree	Ja	Ja	Ja	Nei	Ja	Ja
Lynette	Ja	Ja	Ja	Nei	Ja	Ja
Gabrielle	Ja	Nei	Ja	Ja	Nei	Nei

Som vist i tabellen er det eneste fellestrekket ved kvinnene at alle er hjemmeværende. Ved å fremstille husmødrene i fire like roller med svært ulike syn og situasjoner, kommenterer *Desperate Housewives* nettopp hvor allsidig og komplisert husmorrollen i dagens samfunn er. Tv-seriens underliggende verdier og syn på hva en god husmor er, blir avslørt i fremstillingen av kvinnene: Bree overdriver og overkompenserer. Dette blir hun kritisert for av familien. Hun er definisjonen på en husmor slik ikonet husmor ble fremstilt på 50- og 60-tallet. Gjennom fremstillingen av Bree, forteller tv-serien oss at denne måten å te seg i husmorrollen på, er ikke noe menn og barn higer etter i dagens samfunn. Hun blir latterliggjort som en streber for det gammeldags ideal, og ved å få ektemannen til å beskrive henne som følelsesløs, antydes det at denne måten å arbeide på er umenneskelig, nærmest mekanisk. Hun er som robotene i filmen «Stepfordwives». Lynette understreker Bree sin overdrevne væremåte ved at hun beundrer henne (som det gamle idealet) men anser det som uoverkommelig, ja tilnærmet umenneskelig å klare å te seg slik Bree gjør. Med andre ord er det ikke foretrukket å utføre husmorrollen til fingerspissene med perfektjon. Det er gammeldags, latterlig og uoppnåelig. Men det betyr ikke at man ikke skal prøve: Gabrielle får Carlos til å betale for å få andre til å gjøre husarbeidet for henne. Hennes versjon av husmorrollen er å observere og delegere. Dette blir hun straffet for. Når Carlos havner i pengetrøbbel, er Gabrielle i begynnelsen hjelpeløs og fullstendig avhengig av ektemannen. Hennes forhold til husmorrollen er at hun er avhengig av den økonomisk. Hun kan ikke forlate husmorrollen, da hun ikke har noe annet å gå til. For at handlingen ikke skal stagnere, utvikler Gabrielle seg til en mer selvstendig kvinne som tar ansvar og trår til både i huset og med økonomien. Men hun kan og vet lite, og dette lider ekteparet under. En lat kvinne uten kunnskap og ferdigheter som ikke deltar i husholdningen er ikke foretrukket oppførsel i husmorrollen.

Hva med Lynette? Hun er langt fra lat. Hun jobber dag og natt for å prøve å få kontroll over barna og alt husarbeidet. Men hun er ikke tilstrekkelig i sin rolle. Hun er ikke god nok. Dette er heller ikke foretrukket.

Den eneste kvinnen som ikke blir negativt fremstilt i husmorrollen er Susan. Hun er også den eneste kvinnen som ikke har et anstrengt forhold til rollen. Hun forsørger familien med illustrasjonene sine, og husmorrollen blir nonchalant utført som et bakteppe for hennes andre, for henne mer betydningsfulle roller som mor, ekskone og kjæreste. Så hva er den perfekte husmoren syn av *Desperate Housewives*? Å svare «Susan punktum finale», blir for enkelt, da fremstillingene kutter dypere enn som så. I samsvar med fremstillingene av de fire kvinnene, er idealet og forventningen til husmoren uoppnåelig og nærmest komisk. Men man skal ikke forsømme husarbeidet eller la være å gjøre sitt beste. Dessverre er noens versjon av «sin beste innsats» heller ikke god nok, og det er ikke sosialt akseptabelt at en husmor og hennes hjem er så ustelt og kaotisk som Lynette sitt.

Susan har et avslappet forhold til husmorrollen, hvor hun hverken overdriver eller neglisjerer oppgavene. Hun er ikke avhengig av rollen sin, men hun har valgt den selv og fremstilles som om hun trives (i motsetning til Lynette). Dette blir fremstilt positivt i tv-serien og kan tydes som serieskaperens ideal av husmorrollen.

Det private.

Med «det private» mener jeg hvordan kvinnene blir fremstilt i sin private sfære: Hvordan de forholder seg til kjærlighet: Eventuelle ektemenn, kjærester og eks-ektefeller, samt hvordan de forholder seg til eventuelle barn. Vi tar først for oss kvinnene i rollene som kjæreste og kone, før vi går videre med forhold til barn og hvordan kvinnene blir fremstilt i morsrollen. Alle de fire kvinnene i *Desperate Housewives* har romantiske forhold, og vi blir presentert for et oppløst ekteskap, et separert ekteskap, et ekteskap med løgn og utroskap, en ny-forelskelse og et ekteskap med dårlig kommunikasjon.

Susan og kjærlighet.

Susan sin sivilstatus: Skilt. Singel. Blir sammen med Mike utover i sesongen.

Vi tar først for oss forholdet hun har til eks-mannen Karl.

Hun er sint og bitter på mannen som bedro henne. Hun diskuterer det med Lynette i episode 3: «I've lived with this bitterness so long, I think I'd be lonely without it». Hun forlanger en unnskyldning fra Karl, som forstår ikke problemet. I episode 11 dukker Karl opp og vil ha Susan tilbake, og Susan oppdager hennes sanne følelser: Hun elsker ikke Karl lenger, hun elsker Mike. Hendelsesforløpet gjennom sesongen er altså at hun først er sint og såret over Karl sitt svik. Men i takt med hennes egen forelskelse i Mike forsvinner sinnet hennes mot Karl. Han på sin side ønsker henne tilbake, men hun er allerede involvert med Mike. Karl har derfor lite til overs for Mike, men det ender aldri i konfrontasjoner.

Måten Susan blir portrettert som en eks-kone er at hun i starten har store problemer med å kommunisere med Karl. Hun har klippet ut hodet hans i alle bildene i familiealbumet og starter krangler med ham hver gang de treffes. Susan klager selv over måten hun oppfører seg ovenfor eks-mannen: «God, I hate when I get that way. It's like every time I get within 10 feet of Karl I just

become this monster.» (Episode 3). I episode 10 kommer det frem at Susan var sengeliggende av sorg etter skilsmissen. Susan blir med andre ord portrettert som en bitter, såret kvinne som ikke kan kontrollere sinnet sitt i nærheten av eks-mannen. Utover i sesongen forelsker hun seg i Mike, og følelsene for Karl forsvinner i takt med dette. I sesongens siste episode fremstilles hun som en lykkelig, rolig eks-kone som smiler når Karl kommer for å treffe datteren Julie. Hun har kommet seg videre i livet.

I starten av sesongen er Susan tilnærmet desperat etter Mike. Hun gjør flere tilnærmelser uten resultat. Mike på sin side har sin egen agenda og forstår ikke tilnærmelsene i starten, men responderer positivt etterhvert. Det tar hele ni episoder med frem-og-tilbake før de endelig blir sammen. I et hett øyeblikk i episode 11 forteller de begge at de elsker hverandre. Paret treffer på mange hindere som gjør at Susan stiller spørsmål ved moralen, ærligheten og personligheten til Mike. Men de tviler aldri på sine egne og hverandres følelser for hverandre. I episode 15 finner Susan ut at Mike har sonet fengselstraff for besittelse og drap. Mike forsøker å forklare, men Susan nekter å høre. Hun er sveket fordi han har løyet til henne, men sviker han til gjengjeld når hun i samme episode hjelper politiet å arrestere Mike som misstenkt for drap på en nabo. Etter dette fremstilles Susan slik hun har fortalt tidligere at hun reagerte på skilsmissen med Karl: Hjelpeløs. Hun nekter å forlate huset, går kledd i gamle joggeklær og sørger. Venninnen Edie får til slutt dratt henne ut av huset. De drikker seg fulle på bar, og i rusen avslører Susan at hun tror Mike er uskyldig, og at det må være Paul Young (naboen) som er den skyldige. Det er i dette øyeblikk hun endrer seg: Hun går fra å bli fremstilt som en tafatt kvinne med kjærlighetssorg til å ta saken i egne hender for å få de svarene hun leter etter. Hun bryter seg inn i huset til Young og leter etter bevis, uten hell (Episode 16). Hun går tilbake til å deppe. Fra og med episode 15 til og med episode 20 fremstilles Susan som gråtende, tiltaksløs, sliten, tafatt, hissig og veldig trist. I episode 21 endrer hun handlingsmønster. Hun leier en privatdetektiv til å finne ut mer om Mike sin fortid. Hun får vite at mordet han begikk var i selvforsvar da han forsøkte å redde en kvinne fra voldtekt. Dagen etter flytter Mike inn hos Susan. (Episode 21). Susan fremstilles igjen som lykkelig, fnisete og dagdrømmende.

Portrett kjæreste: Susan er selv klar over hennes aktive dagdrømming og hennes sterke tro på romantikk og kjærlighet. Og når det ikke fungerer faller hun i dyp sorg. Dette gjør at hun fremstilles litt naiv og hjelpeløs. Karakteren hennes utvikler seg allikevel gjennom sesongen, og hun lærer for hver gang hun blir såret. Hun går fra å gi fullstendig opp til å lære seg og ta tak i problemet for å finne svar. Emosjonelt er det aldri tvil om Susan sitt ståsted: Hun elsker Mike.

Bree og kjærlighet.

Bree sitt kjærlighetsliv får stort fokus i tv-serien. Ektemannen Rex proklamerer allerede i andre episode sitt ønske om skilsmisse. Han mener alle problemene de har i ekteskapet skyldes Bree og hennes væremåte: «I just can't live in this... this deturgant commercial anymore» sier han og påpeker hennes likhet til husmødre portrettert i såpe-reklamer på 50tallet. «I am sick of you being so God damned perfect all the time!» (Episode 2). Rex beskriver her den kvinnen vi blir forestilt i starten av sesongen. I de første episodene blir Bree fremstilt som en følelseskald kvinne, sykkelig opptatt av at alt rundt henne skal fremstå som perfekt. Alle disse uttalelsene sårer Bree, men hun skjuler det for ham og gråter i skjul. På den måten får Rex rett; Bree viser ikke følelser, men for oss seere fremstilles Bree ikke lenger som kald. Rex flytter på hotell og krever skilsmisse, men Bree setter ned foten og forlanger at de går i ekteskaps-terapi. Dette gjør de begge frekvent, både som par og alene. Rex benytter seg av muligheten og snakker om alt. Bree på sin side sier lite eller ingenting. Bree blir kontinuerlig fremstilt som den kvinnen som ønsker å bli sett på som perfekt (henne selv, familien, huset, hagen...), og derfor snakker hun ikke om problemene sine; ikke til terapeuten doktor Goldfine. Selv ikke barna deres har offisielt fått vite at foreldrene går i terapi. Dette betyr ikke at hun ikke vedkjenner at det er problemer til stede, og i episode 6 bestemmer Bree seg for å løse ekteskapsproblemerne deres på egenhånd, ved å møte opp på hotellrommet til Rex kun ikledd en kåpe og sexy undertøy. Det ender i katastrofe, men det får dem til å diskutere problemene. Hun er overbevist om at Rex har en seksuell preferanse han ikke tør dele med henne, og at det er grunnen til deres skrantende sexliv. Hun tigger ham om å snakke om det:

Bree: «Rex, whatever you want, I'll go there with you. You just have to say it out loud. Tell me; what do you want? What do you need?»

Rex: «I need for you to stop talking like this.»

Bree: «Why?»

Rex: «Because you sound like a whore.»

Bree: «No I don't. I sound like a woman whos' husband won't touch her.» (Episode 6)

Bree viser her en sårbarhet ovenfor andre mennesker som vi ikke har sett tidligere. Dette viser at det er mer dybde i Bree sin karakter enn bare husarbeid og et perfekt image.

Det viser seg senere at Bree hadde rett: Ekteskapsproblemerne bunner i at Rex har en forkjærlighet for S&M. Han får tilfredsstilt disse behovene hos en prostituert, Maisy Gibbons. I episode 10 får Rex hjerteinfarkt under et besøk hos Maisy. Bree får dermed vite om utroskapen, og besøker Maisy for å få bekreftelse. Når Rex våkner på sykehuset er Bree der for å fortelle ham situasjonen:

Bree: «I know you still love me. Maisy told me».

Rex: «She did?» (Bree lener seg over ektemannen og hvisker)

Bree: «As of this moment Rex, I am no longer your wife. I'm gonna go out and find the most vindictive lawyer I can find and together we are going to eviscerate you. I am gonna take away your money. Your family. And your dignity. Do you hear me?»

Rex: «Bree...»

Bree: «I am so thrilled to know that you still love me, because I want what's about to happen to you to hurt as much as it's humanly possible. I'm so glad you didn't die before I got a chance to tell you that.» (Episode 10).

Etter dette blir Bree fremstilt som en hevngjerrig kvinne. Barna deres har insistert på at Rex bor hjemme etter hjerteinfarkt, men Bree er krystallklar på at ekteparet er "emosjonelt separert". Bree begynner å date apotekeren George, mens Rex og Bree fremdeles bor sammen. George blir hodestups forelsket i Bree, men følelsene er ikke gjensidige. Hun har datet George for å gjøre Rex sjalu, og fremstilles som en kvinne med kjærlighetssorg og ønske om hevn. Dessverre er George også sjalu. Han bryter seg inn i huset til Van De Kamp og bytter ut Rex sin hjertemedisin med andre piller. Der oppdager han en eske med S&M leker. Han oppsøker Bree og lyver om at Rex har snakket høylytt om seksuallivet deres til kollegaer og at det florerer rykter om dem. Følgende natt krangler Bree og Rex om dette, men blir avbrutt av at Rex får et nytt hjerteinfarkt. Rex forlanger å bli kjørt til sykehuset og Bree ber ham vente i entreen. Bree tar seg god tid og skifter til en sølvgrå drakt, sminker seg og setter opp håret. Hun holder på å re sengen når datteren Danille kommer inn på soverommet og tigger moren om å kjøre faren til sykehuset. Bree tar seg tid og rer sengen ferdig før hun hjelper Rex (Episode 22). Nok en gang blir Bree fremstilt som den kalde, følelsesløse kvinnen som setter husarbeid og image over faktiske problemer i familien.

I neste episode har stemningen forandret seg, og både Bree og Rex viser varme og kjærlighet til hverandre slik vi aldri har sett dem tidligere: Rex ligger på sykehuset og Bree er hos ham hele tiden. Rex er bekymret for operasjonen han skal ha, og ber om unnskyldning for ekteskapsproblemerne deres. De holder hender. Hun setter seg på sengen hans og stryker ham over kinnene. De kysser og hun legger hodet på brystkassen hans mens han holder rundt henne. Dette er det mest kjærlige vi har sett dem hele sesongen.

Senere i episoden snakker Rex med legen sin. Han har et unormalt høy inntak av et stoff han ikke vet hvor kommer fra. Rex tror Bree har forgiftet ham over tid. Han vet ikke at det er apotekeren George som har byttet ut medisinen hans. Rex er svært dårlig og skriver på en lapp: *Bree. I understand and I forgive you.* Han dør like etter.

Bree pusser sølvtøyet da telefonen ringer (Episode 23). Bree: «Hello.»

Craig: «Bree it's doctor Craig. I'm at the hospital and I'm afraid I have some bad news.»

Bree: «Oh?»

Craig: «Rex passed away about ten minutes ago.» (Bree har en lang pause.)

Bree: «But his operation; it's not until tomorrow.»

Craig: «I know. He just didn't make it. I'm so sorry. We did everything we could.» (Bree er stille igjen.) «Bree?»

Bree: «Yes. Ofcourse you did. Thank you very much for calling.» sier hun høflig mens hun smiler. Hun legger på røret, går tilbake til spisestuen hvor hun pusser ferdig den siste kniven og skjeen. Hun legger esken med sølvtøy på plass, retter duken på bordet, setter seg ned og gråter høylytt.

Portrett kone: Bree er hos dr. Goldfine. Den kommende samtalen er representativ for hvordan Bree blir fremstilt gjennom sesongen. Hun har et brennende ønske om å fremstå som perfekt, og ekteskapsproblemene er ikke bare smertefulle for henne følelsemessig, men også fordi det ødelegger familiens plettfriske image som hun har jobbet i så mange år for å polere til sin perfektjon.

Bree: «Rex and I are hosting a dinnerparty for 10 next week. We're using our best china and serving duck.»

Dr. Goldfine: «So...you and Rex are a couple again?»

Bree: «Yes! You know, that's one of the things I hated most about our seperation; not being able to throw dinnerparties. There's just something so civilized and elegant about them, don't you think?»

Dr. Goldfine: «I take it you've resolved your feelings about his infidelity?»

Bree: «Let's just say I've put them in an imaginary box and don't plan on looking at them for a while.»

Dr. Goldfine: «Do you think that's the healhiest way to achieve reconciliation?»

Bree: «Well, it won't be easy at first. There'll be alot of forced smiles and perfunctory lovemaking, but after a few decades whiz by I'm sure I'll find a way to forgive him.» [...]

Dr. Goldfine: «Bree, how does this reconciliation have a chance, if the two of you can't be honest about the innermost parts of your lifes?»

Bree: «We're ...WASPS* doctor Goldfine. Not acknowledging the elephant in the room is what we do best.»

Dr. Goldfine: «You'd settle for that? A life filled with repression and denial?»

Bree: «And the dinnerparties. Don't forget the dinnerparties.» (Episode 14)

(*White Anglo-Saxon Protestant. Ofte referert til som hvite amerikanere fra den øvre middelklasse med røtter og oppførsel som kan dateres tilbake til britisk aristokrati.)

Denne samtalen er meget representativ for fremstillingen av Bree gjennom hele sesongen. Det er ekstremt viktig for henne at omverdenen oppfatter henne og hennes omgivelser (familie og hjem) som perfekt. Hun er en perfeksjonist til fingerspissene. Det å ha ekteskapsproblemer er derimot ikke perfekt, og hun forsøker lenge å skjule det, ja, til dels ignorere det. Det er først når hun oppdager at Rex er utro at hun ser alvorlig i situasjonen. Når det gjelder det emosjonelle i ekteskapet, er hun langt fra konsistent. I det ene øyeblikket nekter hun for å elske Rex, i det neste er hun ytterst hengivende. Det viser seg allikevel at hun, tross hennes egen benektelse, at hun aldri slutter å elske ektemannen. Hun er også den som kjemper for ekteskapet: Hun initierer ekteskaps-rådgivingen, hun steller for ham etter hjerteinfarkt, tross utroskapen. Hun ofrer sin integritet og tilfredsstillter Rex sine pikante seksuelle behov for å beholde ham. Rex på sin side legger all skyld på Bree og er notorisk utro over lang tid. Han er den som gir opp ekteskapet. Etter det første hjerteinfarkt innser Rex at det er Bree han vil ha, men kjemper ikke for henne i det hele tatt. På denne måten fremstilles Bree som en kjemper. En fighter. Hun har hele tiden prosjekter på gang for å polere ryktet sitt og for å redde ekteskapet. Hun gir aldri opp, uansett hvor utmattende det er. Selv når hun får beskjed om at Rex er død, tillater hun seg selv ikke å sørge før sølvet er ferdig pusset. Har hun et sykkelig forhold til husarbeid? Ja. Men det er ikke husarbeidet i seg selv som trigger henne, det er ønsket om at alt som har med henne å gjøre, skal være perfekt, og hun har et intenst ønske om at andre skal beundre henne. Nå skal det sies, at tross hennes overdrevne adferd på dette området, blir Bree fremstilt som en svært god kone. Hun er lojal; hun dater George for å gjøre Rex sjalu, men hun lar aldri George røre henne. Hun lager overdådig mat til Rex, steller for ham når han er syk, vasker klærne hans, stryker skjortene hans, holder hjemmet hans prikkfritt. Og hun jobber hardt med å oppdra barna deres, noe vi skal ta for oss om litt.

Lynette og kjærlighet.

Som jeg allerede har etablert, er Lynette gift med Tom. Ekteskapet deres fremstilles ikke som rosenrødt. Det er spesielt to temaer som ofte kommer opp i scener dem imellom, og det er trofasthet og rollemønster. Lynette fremstilles som en kvinne med kontinuerlig frykt for at ektemannen skal være utro, og krysser klare grenser for å forsikre seg om at han skal forbli trofast.

I episode 11 kommer Tom ved et uhell til å se barnepiken, Claire, naken. Det tenner ham, og han løper rett opp på rommet og har sex med Lynette. Han forteller henne ingenting, men Lynette skjønner tegningen da Claire spøker om det neste dag. Lynette tar opp hendelsen med Tom, og etter

litt om og men gir Tom Claire sparken. Dette er ikke den eneste gangen Lynette føler seg truet av andre kvinner. I episode 20 får hun vite at Tom arbeider tett sammen med ekskjæresten, Annabel. Lynette er redd for at han fremdeles har følelser for henne, og kommanderer Tom til å gå til sjefen å få Annabel overflyttet. Hun tigger og hun truer, men Tom nekter. Det resulterer i at Lynette går bak ryggen på ektemannen og oppsøker Annabel. Hun sier: «Watch your step. Tom and I are a team. Our marriage is rock solid. Nothing you do could ever break that up.»

Annabel: «Then why are you down here right now, warning me?» (Episode 20).

Lynette fortviler, men bestemmer seg for å bli venn med Annabel. På denne måten kan hun holde henne under oppsikt. Lynette inviterer henne til middag, men kvelden blir preget av barnas innøvde taler om hvor lykkelig familien deres er. Tom blir rasende.

Tom: «How long do we have to be married Lynette? How long until you actually trust me?»

Lynette: «I trust you.»

Tom: «How many times have you said to me: "If you ever touch another woman, I will take the boys and I will walk out of here and you will never see us again!".»

Lynette: «Well, that's just... something wives say to their husbands.»

Tom: «Not all wives. God! Lynette, you're just so convinced that I'm gonna be unfaithful, it makes me sick. The distrust. The paranoia. You know, it seems like you're not gonna be happy until you drive me out of this marriage just to prove yourself right! ...Ok wait. Forget I said that.»

Lynette: «It's too late. You said it.»

Tom: «Well, then just consider it something that husbands say to their wives.» (Episode 20)

Her fremstilles Lynette som den sjalu, eier-syke kvinnen som tyr til trusler og manipulasjon for å holde ektemannen i skinnet. Tom på sin side, gir beskjed om at nok er nok, og fremstilles som en ektemann fortvilet og frustrert over konens besettelse. Til tross for dette, gir Lynette seg ikke. Hun kontakter en tidligere kollega fra reklamebransjen og overtaler henne til å ansette Annabel slik at hun og Tom ikke lenger kan jobbe sammen. Annabel bruker jobbtilbudet som et pressmiddel i sin nåværende jobb og ender opp som visepresident for firmaet. Tom er rasende, da den stillingen skulle ha tilfalt ham. Han stormer inn til sjefen, sier opp og skjeller ham ut for måten han har blitt behandlet. Sjefen responderer med å fortelle om hvordan Lynette har gått til sjefens kone og tryglet om at Tom ikke skal bli visepresident, fordi jobben involverer mye reising og tid borte fra familien. Tom blir katatonisk. Fremdeles fremstilles Lynette som den manipulerende, besatte konen som ikke snakker med ektemannen når hun har bekymringer, men snarere går bak ryggen hans og forsøker å styre livet hans i den retningen hun foretrekker. I episode 23 konfronterer han konen med spillet hun har holdt bak ryggen hans. Han sier han har fått nok og trenger en pause fra jobb etter dette.

Lynette: «Oh, well, yeah! I think it would be good for you to take some time off.»

Tom: «Oh no, not some time. Full time. I'm gonna be a stay-at-home-dad.»

Lynette: «Huh?»

Tom: «What the heck! You earn the living for a while.»

Lynette: «Tom. That's...crazy.»

Tom: «Why? Why is it crazy? You and I both know that you are better at the ad-game. And you tell me all the time how hard it is to be a mom.»

Lynette: «Well, yes, yes it is hard! But I...I love it too. And I've been doing it for six years and I haven't complained ...the entire time.»

Tom: «Fair enough. But be honest. Secretly, you miss the ad-game don't you? You miss the pressure and the deadlines and the powerlunches. Or am I wrong?» (Lynette smiler.) «Maybe you wanna sort dirty socks for the rest of you life?»

Lynette: «We should talk about this seriously before we make any rash desitions.»

Tom: «I've already made the desition. You're going back to work.» (Episode 23)

Denne scenen er viktig for fremstillingen av rollemønstrene mellom Tom og Lynette. Hun bruker hele første sesongen på å klage over hvor hardt det er å være husmor, og hvor mye hun savner karrieren sin. Hun bruker også en mengde tid og energi på å spille spill bak ryggen på ektemannen slik at hun skal få viljen sin. Alt i alt fremstilles Lynette som en slu og beregnende kvinne som klager over det meste. Tom på sin side viser lite respekt for konens harde arbeid på hjemmefronten, og fremstilles som naiv og egoistisk i begynnelsen av sesongen. Mot slutten av sesongen, når vi oppdager nøyaktig hvor mye dramatik Lynette har forårsaket, får vi en dypere forståelse av Tom sin nonchalante holdning til Lynette sine fortvilede utsagn om hvor hardt husmorlivet er: Hun klager overdrevent mye, og vi sympatiserer med ham som må holde ut med sytingen og spillene hun fører bak ryggen hans. Når Tom i episode 23 har mistet jobben som følger av spillene hennes, konfronterer han henne med problemene hun har med ekteskapets rollemønster. Han bytter om på rollene deres. Vi som har fulgt Lynette i sin streben etter å holde hodet over vannet som husmor, jubler på hennes vegne, og blir overrasket over hennes mangel på entusiasme. Lynette fremstilles som en kvinne som vet hva hun vil ha, og streber etter å få det. Hun klager når hun ikke får det, men nøler når hun får gjennomslag. I en ekteskapelig sammenheng blir dette slitsomt, fordi ektemannen må holde ut med mye klaging og mange spill. Men Lynette fremstilles også som en kone som elsker mannen sin svært høyt, som helligholder troskap og som gir alt hun makter i jobben sin med barna, huset og ekteskapet, selv om ikke alle er enige i metodene hun benytter og hvor lukrativt resultatet blir.

Gabrielle og kjærlighet.

Gabrielle er gift med Carlos og har et forhold til gartneren John. Hun begrunner selv forholdet med at Carlos driver henne til det. Han kjøper henne dyre, flotte ting, men gir henne ikke den oppmerksomheten og nærheten hun ønsker. Når Carlos sier eller gjør noe som sårer Gabrielle, hevner hun seg på ham ved å ligge med John. Hun poengterer hele tiden ovenfor John at forholdet deres kun er sex, og blir stresset når hun oppdager at han er forelsket i henne. Flere ganger i løpet av sesongen bryter hun av forholder med John, men hver gang hun og Carlos krangler, ender hun opp hos John igjen. John på sin side fremstilles som en kjærlighets-syk tenåring som vil gjøre hva som helst for å ta Carlos sin plass i Gabrielle sitt liv. Gabrielle avviser dette gang på gang da John ikke kan gi henne den livsstilen Carlos kan. Hun fremstilles som bortskjemt og egoistisk, men utover i sesongen viser hun også at hun bryr seg om John.

John: «Mrs. Solis, I love you so much! Doesn't that mean anything to you?»

Gabrielle: «Honestly... no. John you're a toy! A sweet, dumb toy. So you might as well go to college. Because you and me: No future.» John stormer ut av rommet og Gabrielle begynner å gråte. Hun har tydeligvis følelser for ham, men velger å gjøre det rette: Gi ham en fremtid med utdanning og selv forbli ved sin ektemanns side. Fremstillingen hennes er at hun til tross for sin egoisme absolutt er klar over sin egen oppførsel og selv synes at måten hun har tidd seg på er galt. Hun forsøker å fikse det og fremstillingen av karakteren hennes får mer dybde enn bare en utro, materialistisk kvinne.

Carlos er også et egenrådig menneske. Han fremstilles som en mann som trives i maktposisjoner, og som drives av penger og materialisme. Med andre ord passer paret godt sammen. I begynnelsen fremstilles Carlos sitt forhold til Gabrielle som at han ser på henne som en trofékone. Han gir henne gaver istedet for kjærlighet og ber henne tolerere at kollegaene hans klår på henne hvis det kan bety økonomisk gevinst for ham selv. Han er opptatt av sin egen ære, og to ganger i løpet av sesongen banker han opp menn på misstanke om at de har hatt sex med konen. I episode 9 blir han arrestert for pengebedrageri og underslag, og etter dette endrer fremstillingen av forholdet mellom Carlos og Gabrielle seg. De mister den ekstravagante livsstilen og tilbringer mer tid sammen. Dette fører til at de begge viser større ømhet og kjærlighet ovenfor hverandre. Men Carlos er ikke naiv, og misstenker konen for å være utro. Han får moren sin Juanita til å komme og bo hos dem for å spionere på Gabrielle. Forholdet mellom de to kvinnene er gjensidig: De liker ikke hverandre, og er ikke redd for å vise det. Gabrielle bruker alle metoder for hånden for å lure seg unna svigermoren lenge nok til å møte John, men til slutt klarer Juanita å avsløre dem. Hun løper

for å fortelle Carlos om utroskapen, men blir påkjørt og havner i koma. Hun dør før hun får fortalt sønnen om Gabrielle sitt svik. Men Carlos har fremdeles sine misstanker, og tvinger Gabrielle til å signere ekteskapskontrakt som sier at han vil få alt de eier hvis de skiller seg. Han går også bak ryggen på Gabrielle og tukler med p-pillene hennes. Han ønsker seg barn, og tror et familietilskudd vil få Gabrielle til å binde seg ytterligere.

Gabrielle sitt forhold til Carlos fremstilles som at hun elsker ham, men er sint på ham fordi han ikke gir henne hva hun vil ha. Hun er også sint fordi hun ikke er sikker på hva det faktisk er. Det er først når Carlos havner på kant med loven at det går opp for Gabrielle at hva både hun og Carlos ønsker seg er et kjærligere forhold. Dette oppnår de, og til tross for problemene med økonomi, livsstil og juridiske problemer, fremstilles ekteparet som mer lykkelig og sammensveiset når de har problemer, enn i de tidlige episodene hvor karriere, hus, livsstil og utseende var på plass. Gabrielle sviker Carlos ved å være utro. Det er derfor interessant hvordan hun føler seg sviket når hun oppdager at Carlos har begått lovbrudd. Hun poengterer flere ganger at han fortjener fengselstraff, men hva fortjener hun? Hvis hun er så ulykkelig, hvorfor går hun ikke fra ham? Hun forklarer det selv i episode 19 når hun fortviler seg ovenfor John: «I feel trapped. [...] I'm unhappy. With Carlos and my marriage. I feel like I don't have options, and it's driving me crazy. Every time something went south in my life, I always had a plan B. Now I feel like I have nothing.» [...] John: «Can't you just walk out?»

Gabrielle: «No! Because if I leave, then I'll be broke, and that's awful! If I stay, then he's in control and that's horrifying. And he cut up all my creditcards, which means I'm married to him and unable to shop. It's probably the worst of all possible worlds.» Gabrielle fremstilles som materialistisk og egoistisk. Carlos får tilbud om en straffeavtale som innebærer åtte måneders fengselstraff mot at rettsaken ikke går videre. Hvis han tar avtalen, vil ekteparet ha råd til å beholde huset. Carlos bestemmer seg for å bruke penger de ikke har på rettssak i håp om å slippe fengsel. Gabrielle blir rasende: «You did the crime. Why should I have to pay the price? Just suck it up, be a man and do the time.» (Episode 17). Carlos bestemmer seg for å følge konens befaling.

Ja, Gabrielle setter seg selv først, men hun viser også en annen side av seg selv når hun skaffer seg jobb og sparker hushjelpen for å få endene til å møtes. Når Carlos ikke lenger kan gi henne livsstilen hun elsker, forlater hun ham ikke, men gjør det slutt med sin egen elsker og bretter opp armene for å kjempe for ekteparets fremtid. Fremstillingen av Gabrielle som kone er at hun er utro, krevende, egoistisk og materialistisk. Men når det virkelig trengs, stiller hun opp og kjemper for sin egen og ektemannens fremtid.

Den bedre halvdel.

Alle kjærlighets-relasjonene kvinnene har, er kompliserte og inneholder sin egen dramatiske plot-line. Dette er ikke revolusjonært til en såpe-opera å være. Det er en kjent-sak at de aller fleste fortellinger; narrativer (det være seg innen litteratur, film eller tv-serier), blir drevet fremover av et problem eller en konflikt. For eksempel: Enhver detektiv-historie begynner med et mysterium som gjennom fortellingen blir løst. Måten historien blir dradd fremover og utvikler seg på, er via hva Bordwell og Thompson beskriver som «cause and effect». Mysteriet er problemet eller konflikten, og mysteriet blir løst via bruken av «cause and effect», noe som også skaper spenning og holder seerens interesse. «In any narrative film, either fictional or documentary, characters create causes and register the effects. Within the film's formal system, they make things happen and respond to events. Their actions and reactions contribute strongly to our engagement with the film.»³² For å skape underholdning som fanger seernes interesse, og som via nye nye, jevnlig spenningstopper holder på seerens interesse, må serieskaperne ty til dramatikk i form av konflikter og problemer, som de så får karakterene i serien til å løse via en rekke handlinger og reaksjoner. Dette er også grunnen til at hver av kvinnene i *Desperate Housewives* treffer på problemer og konflikter innenfor alle de fire rollene jeg fokuserer på: Samtlige har konflikter knyttet til husmorrollen: Bree blir kritisert for å overdrive, Gabrielle blir kritisert for å underdrive. Susan er en elendig kokk og Lynette er en elendig husmor. I rollen som kjæreste/kone har også alle problemer/konflikter. Susan tør ikke stole på Mike på grunn av hans lange rulleblad, Bree gjennomgår ekteskapsrådgivning, separasjon og forsoning med hennes ektemann før han gjør henne til enke. Lynette og Tom har gjentatte konflikter seg imellom fordi Lynette ikke stoler på Tom og går bak ryggen hans. Gabrielle sine konflikter bunner i hennes utroskap og ekteskapsproblemer som oppstår når livssituasjonen deres endrer seg.

Det er altså en grunn til at alle husmødrene i *Desperate Housewives* har konflikter hjemme: Det skaper underholdning og holder seertallene oppe. Men hvorfor har serieskaperne valgt akkurat denne typen konflikter? Det ligger en moral bak hver av konfliktene til husmødrene. Dette underbygger påstanden min i begynnelsen av oppgaven, hvor jeg påstår at en såpe-opera er vel så viktig å analysere som andre medietekster, fordi underholdningen står i fokus, slik at seerne mer eller mindre ubevisst blir disponert for holdninger, verdier og moraler som kan ha en påvirkning. Susan sin kjærlighetshistorie har to moraler. I hennes ansente forhold til sin utro eks-mann Karl, er moralen: Du må komme deg videre for å tilgi, og du må tilgi for å komme deg videre. I det

---

³² Bordwell og Thompson (2008) *Film Art. An introduction*. Side 78.

innviklede kjærlighetsdramaet hun gjennomgår med Mike ligger moralen i måten hun utvikler seg til en sterkere, mer selvstendig og mindre tafatt kvinne. Hun lærer av å bli såret, og litt etter litt gjør det henne sterkere og klokere. Litt enkelt sagt, er moralen å reise seg etter du har falt, og ikke gi opp.

Moralen bak Lynettes sine ekteskaps-konflikter bunner i at hun ikke stoler på ektemannen. Hele familien blir straffet når Tom mister jobben på grunn av Lynette sine utspekulerte spill. Moralens er at et ekteskap må inneholde tillit og kommunikasjon. Hadde Scavo-familien hatt dette, ville de ikke hatt så mange problemer.

Gabrielle sitt trekantede kjærlighetsdrama har en klar moral: Ikke vær utro. Det går ikke bare ut over henne og ektemannen, men også vedkommende du er utro med, noe John smertelig får føle. Gabrielle og Carlos sitt ekteskap lider også (som Tom og Lynette) av dårlig kommunikasjon. Begge ønsker å være lykkelige, men blir forvirret av materielle goder som får dem til å miste oversikten over seg selv og ekteskapet. Måten de oppdager at de elsker hverandre og må jobbe sammen for å være lykkelige, er når alle de materielle godene blir tatt fra dem.

Bree sin moral er ikke langt fra Gabrielle og Lynette sin, når det gjelder kommunikasjon.

Forskjellen er at Bree og Rex jobber sammen for å løse problemene ved å gå til ekteskapsrådgivning. Dette fungerer for ekteparet, og denne formen for psykologi fremstilles som positiv. En annen moral i konfliktene mellom Rex og Bree, belyses i hvordan Bree gir og Rex tar. Bree jobber beinhardt for å holde hus, mat, klær, kjærlighet, barneoppdragelse, samhold og respekt i familien. Rex på sin side beskylder Bree for alle problemene sine. Når det viser seg at det er Rex som skaper problemene, og som er utro, blir han straffet: Helsen forverrer seg og han blir latterliggjort på grunn av de pikante seksuelle preferansene sine. Moralens er å være trofast og ha respekt for ektefellen.

Forhold og avhengighet.

Susan fremstilles som fullstendig hjelpeløs uten en mann. Først har vi eksmannen Karl hvis utroskap førte til at Susan ikke forlot sengen på flere uker. Datteren Julie konfronterer Susan med hvordan hun opplever at mor- og datterrollene har blitt snudd på hodet da Susan ble singel. Er en kvinne virkelig hjelpeløs uten en mann? I Susan sitt tilfelle, blir det fremstilt slik.

Det blir påpekt at Susan har gjort en dårlig jobb som mor den siste tiden. Det blir også påpekt at hun er dårlig til å lage mat. I tillegg er hun klumsete og har en lei tendens til å stikke nesen sin hvor den ikke hører hjemme. Blir Susan straffet? Misslykkes hun som kone og kjæreste fordi hun ikke er en

«perfekt kvinne»? Hvorfor er hun så desperat etter Mike? Det finnes mange andre menn som er interessert i henne, men hun velger å hige etter Mike gang på gang til tross for at han viser seg å være en morder.

I boken *Media, Gender and Identity* skriver David Gauntlett om hvordan kvinner ble fremstilt på TV på 70-tallet. I Susan sitt tilfelle, viker ikke beskrivelsen nevneverdig tross nesten tretti år med utvikling og kvinnekamp:

Women's interactions were very often concerned with romance or family problems, whereas men's interactions were not frequently concerned with these matters [...]. Female characters were unlikely to work, especially not if they were wives or mothers, and even when they did, this work was typically not seen on screen. [...] Women who were successful at work - were they to be found - did not get on well with men, or have happy relationships. [...] Men were much more likely to be adventurous, active and victorious, whereas women were more frequently shown as weak, ineffectual, victimised, supportive, laughable or merely 'token females'.³³

Den siste setningen er spesielt slående for Susan sin del. Hun blir fremstilt som svak i sin streben etter å kapre seg en mann. Hver gang hun misslykkes blir hun gjort til offer og faller fullstendig sammen. Når det gjelder mysteriet med naboen, Paul, som drepte nabokonen Martha Hüber, undersøker både Susan og Mike saken hver for seg. Mike fremstilles som en tøff mann som selvsikkert bærer skinnjakke og pistol mens han beregnende og profesjonelt løser mysteriet med nøyaktige skisser, kart og bilder. Han er også den som lykkes med å få alle svarene han er ute etter. Susan blir heller latterliggjort i sine forsøk på å få svar, når hun i beruset tilstand begår innbrudd i Paul sitt hus for å lete etter spor, uten å lykkes. Og når hun viser sine dårlige morsinstinkter ved å tvinge datteren til å snike seg inn på et mentalsykehus for å melke en av de innlagte for informasjon. Det virker som om Susan feiler i stort sett alt hun gjør. Hun er den eneste kvinnen med en karriere, men jobben vises sjelden og det blir antydning at hun tjener dårlig. Hun blir fremstilt som en dårlig kokk. Hun er klumsete og irriterende nysgjerrig. Og selv om hun prøver alt hun kan, går ikke forholdet med Mike slik hun ønsker. Av alle husmødrene i nabolaget, er Susan den mest hjelpeløse. Alle kvinnene havner i situasjoner som gjør at de *føler* seg hjelpeløse, men Susan er den eneste som faktisk *er* det. Dette er fordi de andre kvinnene kommer på ideer som ganger dem og utfører gjennomtenkte planer: Bree sender sønnen avgårde til profesjonelle når hun ikke kan kontrollere ham lengre. Lynette ansetter en barnepike når presset blir for stort. Gabrielle stjeler et portabelt toalett fra en byggeplass når rørene går tette. Susan tar på seg en stor strikkejakke, slukker lyset, åpner en rødvinflaske og gråter.

---

³³ Gauntlett, David (2008) *Media, Gender and Identity*. Side 47.

Hva kan intensjonen være bak å fremstille kvinnen på denne måten? Anthony Giddens beskriver, ved hjelp av karakteren Karen Allen i filmen *Raiders of the lost Ark*, (1981) hvordan kvinner ofte blir fremstilt på lerretet ved å påpeke at kvinnen «is not simply a 'love interest' for the hero, but is a spunky, assertive and intelligent character in her own right. *Nevertheless*, she doesn't lead the story, she doesn't make the central desitions, she doensn't repeatedly save her male colleague. And she's not the star of the film. And this, we have to note, has typically been the place for women in films.»³⁴ Dessverre er det slik i *Desperate Housewives* også. Den store forskjellen her er at Susan faktisk er hovedpersonen; «the star». Men akkurat som i Giddens sin beskrivelse er Susan en kjærlighets-interesse for Mike, hun er morsom, har ansvar for egen jobb, hjem og barn uten hjelp fra en mann. Men Susan driver ikke historien fremover og hun tar ikke valgene som utgjør skjebnen hennes. Det er det Mike som gjør. Susan fremstilles som en kjærlighets-syk tenåring frem til Mike bestemmer seg for at de skal være sammen. Det er Mike sine handlinger og holdninger som gjør at paret blir sammen og slår opp gjentatte ganger. Alt Susan gjør er å gråte og fortvile. I mellomtiden får vi se Mike i en helterolle hvor han løser mysterier for å renvasker seg fra en kriminell handling han ikke har begått. Susan forsøker også å hjelpe ham når hun i fylla bryter seg inn hos naboen for å lete etter bevis, men ender opp med å se på video i stuen til eierne kommer hjem. Hun gjør en dårlig jobb og feiler. Og hun blir latterliggjort for å forsøke. Det er altså ikke store forskjellen på fremstillingen av kvinner i filmer fra 80-tallet, slik Giddens beskriver det, og Susan sin fremstilling i *Desperate Housewives* 20 år senere. Men *hvorfor* blir hun fremstilt på dette viset? Hva er intensjonen? Det er en kjentsak at fremstillingen av kvinnen forandret seg utover 90-tallet i takt med *Spice Girls*, *Buffy the Vampire Slayer* og *Ally MacBeal* som oppfordret til 'Girl Power'. Ligger det en realisme i fremstillingen av husmødrene i *Desperate Housewives*? Absolutt! Det kan virke som om hver av husmødrene i tv-serien sitter fast i/representerer hver sin tidsalder når det gjelder identitet. Bree er tydeligvis fornøyd med å spille husmorrollen sin som en kvinne fra 50-tallet. Lynette er den kvinnen som red på 'Girl Power'-bølgen fra 90-tallet og ble karrierekvinne, for så å få barn og bli kastet inn i en husmorrolle hun ikke vet hvordan hun skal takle. Susan sitter fast på 80-tallet hvor hun er frigjort i form av at hun er økonomisk selvstendig, men allikevel sårt avhengig av en mann som kan fylle rollen som emosjonell støtte og beslutningstaker. Gabrielle er Nora fra *Et Dukkehjem* fra 1879, som spiller husmorrollen sin en husfrue verdig, men som er helt og holdent avhengig av ektemannen. Nora forlater Torvald, mens Gabrielle har alternativer da hun lever i en annen tidsalder, og skaper sin egen selvstendighet i forholdet ved å skaffe seg en jobb for å hjelpe husholdningen på fote når ektemannen ikke lenger kan. Det finnes ingen fasitsvar på hvorfor husmødrene blir presentert på denne måten i tv-serien, men en ting er sikkert: Serieskaperne har

---

34 Giddens, Anthony (2008) *Media, gender and Identity*. Side 51.

vært gode til å få frem mangfoldet av versjoner innenfor husmorrollen. På denne måten kommenterer de gjennom media hvilken stor gruppe husmødre er, og hvor forskjellige situasjonene til hver av kvinnene er. Fordi hver situasjon er ulik, og fordi hver kvinne har sin egen historie og sine egne hemmeligheter bak husets fire vegger, blir det for simpelt og naivt å skjære alle husmødre over en kam. Dette kan være med på å sette husmorrollen på dagsorden igjen, noe serien definitivt har oppnådd hos meg som seer, her jeg sitter og skriver om den nå.

(hus)MOR.

Susan som mor.

Susan er mor til tenåringsdatteren Julie. Forholdet dem imellom er svært likt et venninneforhold, i motsetning til et forhold mellom mor og barn. Et eksempel er i episode 7 når Julie moren å pynte seg før hun skal på date med Mike.

Julie: «I told Mike I expect him to have you home by eleven.»

Susan: «Hmm. How about midnight?»

Julie: «All right, but no later. You know how I worry. So, you, got protection?»

Susan: «Oh my god. We are so not having this conversation.»

Julie: «We are because I enjoy being an only child.»

Susan: «Are you finished?»

Julie: «Almost. You know, I always assumed I would have sex for the first time before you would have it again.»

Susan: «Okay, you can leave now.»

Fremstillingen av Julie er at hun inntar venninnerollen lett og oppfører seg mer som en romkamerat enn datter. Noen ganger oppfører hun seg til og med som om hun er moren og Susan er datteren.

Det er ikke uvanlig at det er hun som tar store avgjørelser dem imellom. Susan på sin side lar Julie styre, noe vi ser et eksempel i episode 10. Julie er invitert på skoledans og Susan nekter henne å gå.

Julie responderer: «I am not talking to you about this when you are acting this way.» Mens de

krangler er Julie i morsrollen; hun tar ut søpla og rydder mens hun snakker til Susan som om Susan er tenåringen som ikke kan tenke klart. Susan taper diskusjonen, og går derfor til guttens far i håp om å få støtte derfra. Han ser ikke problemet. Det ender med at Julie går på dansen med gutten, og Susan melder seg frivillig som voksen-vakt for å holde et øye med situasjonen. (Dansens finner sted

i episode 13). Susan har altså lite autoritet over Julie, noe begge er klar over. I krangelen om gutten og skoledansen i episode 10 blir blant annet dette sagt:

Susan: «Yeah, well, someone had to be responsible, and like it or not, I have a birthsetificate that sais I'm your mother.»

Julie: «Since when?»

Susan: «What is that supposed to mean?»

Julie: «Since dad left, if there's been a mother around here, it's been me. Do you remeber after the divorce? You stayed in bed for a week and I had to beg you to eat something.»

Susan: «Yeah..but...»

Julie: «...and for weeks I had to clean the house. I had to make sure that the bills were paid. I even had to shedual my own doctor's appointment once.»

Susan: «I was in bad shape back then.»

Julie: «It's still going on. And now that I need some support, you deside to play the mom-card?»

Susan snakker med Mike om krangelen like etterpå:

Susan: «She accused me of not being a good mother.»

Mike: «You're a great mom.»

Susan: «Well...she was sort of right. After my divorce I really leaned on her alot...and I still kinda do it. I just want someone to talk to about all my adultsuff, and she is right there and she just acts so mature I forget she's 13.»

Portrett mor: Susan fremstilles som en dårlig mor. Både datteren og Susan selv påpeker dette. Hun har ved flere anledninger satt seg selv fremfor datteren og forventet at datteren skal overta Susan sitt ansvar og rollemønster. Men på lik linje med at Susan utvikler seg emosjonelt i forholdene sine til Karl og Mike utover i sesongen, utvikles også fremstillingen hennes som mor seg. I starten er det Julie som styrer hjemmet og Susan som er den forelskede tenåringsen. Etterhvert som Susan tar ansvar for seg selv og løser problemene fremfor å falle i dyp sorg, blir det også skikk hjemme, da hun viser mindre tafatthet og mer selvtillit. Fremstillingen av Susan i morsrollen utvikles med andre ord positivt gjennom sesongen.

Bree som mor.

Rex og Bree har to barn: Andrew og Danielle. Begge er tenåringer.

Barna er frustrerte over morens ekstravagante husmoraktiviteter. De klager når de får stek til middag i episode 2, og forlanger bøttesuppe på boks slik vennene deres er vant med. Bree forstår ikke hvorfor barna ikke setter pris på arbeidet hun legger ned for dem, og Andrew responderer med å kalle moren «the mayor of Stepford» -En direkte popkultur-referanse til filmene «the Stepford Wives» fra 1975 og 2004. Filmene handler om et nabolag hvor alle mennene har byttet ut konene sine med vakre roboter som elsker husarbeid.

Andrew er den som er mest utagerende i sitt sinne mot moren. Han mener Bree driver bort Rex med oppførselen sin. Danielle er til dels enig, men egger ikke opp til krangler slik som Andrew. Barna blir i begynnelsen av sesongen fremstilt som bortskjemte, selvopptatte tenåringer. Denne fremstillingen vedvarer hos Danielle sesongen ut, mens Andrew sin karakter grenser til psykotisk i de siste episodene.

Vi ser ikke så mye til forholdet mellom Bree og datteren. Men i episode 15 får vi ett innblikk i hvordan Bree oppfatter sin egen datter. Under en tomannsprat betror Danielle seg til moren at hun vil ha sex med kjæresten John. Bree ber henne vente til hun er gift, slik hun og Rex gjorde.

Danielle: «Look, mom. I love you alot, but you are the last person who should ever give anyone advice about sex and happiness.»

Bree misliker datteren sine synspunkter og drar for å besøke John.

John: «What can I do for you?»

Bree: «Well, I'll tell you. My daughter is planning on giving you her virginity, and I would consider it a personal favor if you wouldn't take it.»

Det er tydelig at Bree ønsker det beste for datteren, men i stedet for å bruke tid sammen med datteren og bygge et forhold hvor de kan ha fortrolige samtaler og Bree kan fortelle Danielle om livets lære, søker Bree til andre metoder. På denne måten oppnår hun viljen sin, men hun har ikke kommet noen vei i sitt eget forhold med datteren.

Forholdet mellom Bree og Andrew er anspent. Uansett hva Bree gjør, når hun ikke inn til sønnen. Han havner ofte i trøbbel, både for slåsskamper og bruk av hasj. Han topper sin kriminelle oppførsel da han drikker seg full, setter seg bak rattet, kjører over en gammel kvinne og flykter fra åstedet. Kvinnen havner i koma. Andrew forteller Bree hva som har skjedd og hun bestemmer seg i samhold med Rex for å kvitte seg med bevisene og hjelpe sønnen slik at han ikke får fremtiden

ødelagt. Andrew viser likegyldighet over den skadede kvinnen og Bree fortviler. De straffer ham ved å gi ham husarrest og nekte ham TV. Bree vil straffe ham ytterligere ved å ta fra ham lidenskapen: Hun vil han skal trekke seg fra skolens svømme-lag. Rex er uenig og de ender opp i en tåpelig krangel om hvem av dem som elsker sønnen høyest. Foreldrene fremstilles som at de ikke vet hvordan de skal håndtere situasjonen. Bree gir seg derimot ikke, og når hun i episode 9 finner ut at Andrew skjuler hasj i bokskapet på skolen, ser hun sitt snitt. Hun ringer svømmetreneren med et anonymt tips om å gjennomsøke skapene. Andrew blir kastet av svømmelaget og Bree får viljen sin. Det er andre gangen vi ser Bree løse et problem ved å gå over hodet på barna for å kontrollere situasjonen. Rex er ikke involvert noen av gangene, og Bree fremstilles som den som tar kontroll. Grunnen til tiltakene kan diskuteres om er det beste eller ikke, men hun gjør i alle fall noe, i kontrast til ektemannen. Det som jeg biter meg merke i er hvordan Bree ikke når gjennom til barna og bruker utenforstående personer til å gjennomføre handlinger i barnas oppdragelseprosess. Både hun og Rex fremstilles som rådville om hvordan de skal oppdra barna, og Bree fremstilles som strengere og mer skrupuløs i sine metoder enn Rex gjør. Etter Rex sitt første hjerteattakk konfronterer Andrew moren flere ganger med hennes mangel på hengivenhet ovenfor faren. Flere ganger unnlater hun å fortelle ham om farens utroskap. Dette resulterer i at Andrew viser henne mer og mer forakt. Hun påtar seg en martyr-rolle: Ved å ikke fortelle barna hva ektemannen har gjort oppnår hun at de blir sinte på henne i stedet. Fremstillingen av Bree i morsrollen er kontinuerlig at hun ønsker det beste for barna, men klarer ikke å kommunisere med dem.

Andrew fremstilles alltid i full forakt ovenfor moren. Oppførselen hans forverrer seg utover sesongen. Han er innblandet i narkotiske stoffer, alkohol, slåssing og annen ut-agering. I episode 17 går han til fysisk angrep på moren, og Rex og Bree sender han på ungdomssenter/institusjon. Andrew spytter moren i ansiktet og forsøker å slå henne igjen. Bree sier: «No matter what you say. No matter what you do. I will always love you.»

Etter grundig gjennomtenkning innser Bree at Andrew sin oppførsel ikke er hennes skyld, og gir sønnen følgende tale under et besøk på institusjonen i episode 18: «All any parent can do is try to provide their child with the tools to succeed in life. Education. Love. A good, clean, safe home. Well, I have given you those things, and I am through feeling guilty. So if you wanna piss your life away and blame it on how horrible things are at home, you go ahead! But I want it stated for the record, that I am a good mother. Do you hear me? I am a good mother!» Da sønnen reagerer med å komme ut av skapet som respons, blir Bree målløs og nok en gang rådvill. De tar med seg sønnen hjem fra institusjonen. I episode 19 inviterer hun den lokale pastoren til middag, hvor målet er å omvende Andrew. Andrew er rolig og konstruktiv. Han takker pastoren for tilbudet og avslår høflig.

Bree er fremdeles rådvill og bestemmer seg for å ta en tomannsprat med sønnen. Hun ber ham besøke pastoren på ny for å få hjelp. Andrew lyer overraskende nok og besøker pastoren. Her får vi et innblikk i hvem Andrew virkelig er. «From now on, I'm going to be *so* good. I'm gonna eat my vegetables. I'm gonna get good grades. I'm gonna say "yes ma'm" and "no ma'm". I'm gonna make her believe that God has delivered her.. this little miracle. Until one day, when she least expects it, I'm gonna do something so awful it is going to rock her world. I mean; it is really going to destroy her. And when that day comes, trust me; I'll know paradise. (Episode 19).

Portrett mor: Hun gir dem alt og jobber hardt for dem, men aldri med dem. Det er tydelig at Bree ønsker det beste for barna sine, men i stedet for å bruke tid sammen med dem og bygge et fortrolig forhold dem imellom, går hun heller over hodet og bak ryggen på barna for å kontrollere dem. Bree fremstilles som den aktive forelderen, og Rex som den tilbakelente tilskueren. De to er sjelden enige i hvordan barna skal oppdras, men Bree er alltid den som går aktivt inn og utfører en handling i håp om forbedring. Fremstillingen av Bree i morsrollen utvikler seg utover i sesongen, da hun halvveis i sesongen begynner å kommunisere med barna om problemene dem imellom. Bree er den forelderen som tar de vanskelige valgene for barna og som gjennomfører tiltak i oppdragelseprosessen. Når hverken hun eller ektemannen kan kontrollere sønnens utagerende oppførsel, sender hun ham på institusjon til tross for den offentlige ydmykelsen hun lider under av dette valget. -Bree er tross alt ekstremt opphengt i hvordan andre oppfatter henne og hennes familie. Om valgene hun tar er gode eller ikke, kan diskuteres, men det er ingen tvil om hennes urokkelige kjærlighet til barna og hennes kraftfulle ønske om at de skal være lykkelige. Hun begår lovbrudd for å skåne sønnens fremtid. Hun gjør det til sin personlige misjon å verne om datterens uskyld og sønnens forhold til Gud. Dette er kanskje ikke det rette å gjøre, men i hennes øyne gjør hun det av kjærlighet til barna sine. Dette betyr på ingen måte at hun syr puter under armene på dem; tvert imot. Hun straffer dem når de gjør noe galt, og hun er oppfinnsom i straffeprosessen.

Lynette som mor.

Lynette og Tom er foreldre til fire barn: Tvillingene Porter og Preston, som er i tidlig skolealder, seksåringen Parker og babyen Penny. De tre guttene utgjør en vilter gjeng som alltid er i aktivitet med høyt støynivå, og som sjelden hører når foreldrene snakker til dem. Lynette sitt forhold til antall barn beskrives godt i pilot-episoden, når hun og Tom skal ha sex: Tom kvier seg

for å bruke kondom og sier: «Let's risk it». Lynette slår ham hardt i ansiktet. Fire barn er tydeligvis nok for henne. Når det gjelder forholdet til barna hennes, er det komplekst. Hun elsker dem dypt og inderlig, men hun vet ikke hvordan hun skal kontrollere dem. Hun nekter å gi dem ris når de gjør ugagn, fordi selv om det ville ha ført til at de hadde oppført seg bedre, vil hun ikke utsette dem for vold. Tvillingene har ADHD, og til tross for en roligere tilværelse, nekter Lynette å gi dem medisiner, da hun er redd det vil ødelegge de fargerike personlighetene deres. Og fargerike er de. Vi ser barna trosse moren gang på gang: De skaper sjokkreaksjoner i et gravfølge når de hopper i bassenget og leker høylytt foran de sørgende. Lynette blir stoppet av politiet på grunn av guttenes ville oppførsel i bilen. De blir kastet ut av skolen på grunn av ukontrollerbar oppførsel. De har et eget, hemmelig lager med gjenstander de har stjålet fra naboene. De er alltid voldsomme og høylytte. Vi ser Lynette ty til alle midler for å få dem til å adlyde henne, men de lytter sjelden. Hun beklager seg over dette til nabokonen Mrs. Huber i episode 2: «I try everything. I scream. I threaten. I reason. I beg. Nothing works. I don't know if it's because they're too young to understand, or if they are getting some perverse joy out of testing me». Til tross for deres sørgelige mangel på disiplin, gir Lynette alt hva hun klarer for barna sin velvære. I episode 6 skal tvillingene være med i en teaterforestilling. Lynette er uenig med måten barna blir behandlet på. Til tross for hennes allerede hektiske hverdag, sier hun seg villig til å sy alle kostymene for å oppnå nok ansiennitet til å være med å bestemme hvordan barna blir behandlet. Hun jobber beinhardt for at tvillingene skal få en fin opplevelse, men innser at hun ikke vil rekke å sy ferdig alle kostymene. En av de andre mødre avslører at hun av og til tar barna sin ADHD-medisin for å klare alle gjøremålene. Hun forklarer at medisinerne fungerer motsatt på dem som ikke lider av ADHD, og man får masse energi. Etter 18 timer med sying finner Lynette seg selv gråtende midt på natten foran symaskinen. Tvillingene har fått utskrevet en eske med ADHD-medisin, men de bruker den ikke. Hun tar en av pillene, og med nyvunnet energi jobber hun et døgn i strekk. Resultatet er ferdigsydd kostymer til alle barna i teateret, samt et plettfritt hus. Lynette blir hektet på medisinen fordi hun endelig klarer å håndtere husmorrollen: Om dagen er hun med barna og om natten gjør hun husarbeid. Men etter noen uker uten søvn treffer hun veggen i episode 8. Vi ser henne trygle barna om å være stille, men tvillingene slår på kasseroller, Parker leker med stereoanlegget og Penny gråter. Lynette får sammenbrudd. Hun ser seg selv skrike til barna mens hun griper en stor bolle og knuser den i gulvet. Hun kaster et glass peanøttsmør gjennom kjøkkenvinduet. Gjennom glasskårene kan hun se sin avdøde venn Mary-Alice komme mot henne. Mary-Alice gir Lynette en pistol. Lynette setter pistolen mot sin egen tinning. Hun rykker til og innser at hun har sovnet over kjøkkenbordet. Dette skremmer henne og hun sender barna over til Susan før hun rømmer. Susan og Bree finner henne senere alene på en fotballbane. Hun forteller dem om ADHD-medisinen og sier: «I love my kids so

much. I'm so sorry they have me as a mother.»

Bree: «Lynette! You are a great mother!»

Lynette: «No, I'm not. I can't do it. I'm so tired of feeling like a failure. It's so humiliating.»

[...]

Bree: «You got four kids. That's a lot of stress. You just need some help.»

Lynette: «That's what's so humiliating. Other moms don't need help. Other moms make it look so easy. All I do is complain.»

Bree og Susan forteller Lynette hvor desperate de selv har vært i morsrollen.

Lynette: «Why didn't you ever tell me this?» (hun gråter)

Bree: «Oh baby... Nobody likes to admit that they can't handle the pressure.»

Susan: «I think it's just that we think, you know, it's easier to keep it all in.»

Lynette: «Oh we shouldn't! We should tell each other this stuff.»

Susan: «It helps, huh?»

Lynette: «Yeah, it really does.»

Portrett mor: I begynnelsen av sesongen fremstilles Lynette som en kjærlig mor som gjør så godt hun kan, men som ikke klarer å holde kontroll på sine fire, viltre barn. Når hun begynner å ta ADHD-medisin i episode 6, fremstilles hun som en kvinne som mestrer både barna og husholdet, men hun er allikevel svak som tyr til slike midler, og fremstillingen av henne forblir at hun ikke takler morsrollen. Når hun i episode 8 snakker med de andre mødrene i nabolaget, og de innrømmer at de også sliter med morsrollen, endres fremstillingen av Lynette. Ved å påpeke at hun ikke er den eneste som har problemer med å mestre hverdagen som mamma, får Lynette sin karakter mer dybde og sympatipoeng. Her fremstilles det slik at alle mødre har problemer fra tid til annen, og Lynette er deres talsperson i denne sammenhengen.

Når hun senere i sesongen ansetter en barnepike for å få hjelp, fungerer husholdet hos familien meget bra. Men barna gir barnepiken mer oppmerksomhet enn sin egen mor, og Lynette fremstilles som en misunnelig mor. Hun sier: «You know, our mothers were smart. They didn't get us nannies or put us in daycare, because they knew if they did, we would find out: There are other women out there that are better mothers than they were.» (Episode 10). Barnepiken får sparken etter kun to episoder som ansatt. Resten av sesongen går Lynette tilbake til å bli fremstilt som den strebende moren med klær fulle av babygull og et rotete hjem full av bråkete barn. Men hun fremstilles litt roligere nå som hun vet at hun ikke er den eneste moren i nabolaget som har slitt med å klare hverdagen. Selv om Lynette ikke er fasitsvaret på en god mor, setter hun alltid barna før seg selv, noe som først og fremst vises i hennes fysiske fremstilling med svett panne, skitne klær og bustet

hår, men også hennes egen helse, da hun tyr til medisinske stoffer for å gi barna en best mulig hverdag. Hun fremstilles selvoppofrende på denne måten. Barnas forhold til henne er at de ikke respekterer autoriteten hennes, men kjærligheten er det ingenting å si på. De lytter aldri når hun ber dem oppføre seg, men hver gang hun ber om en klem, kommer alle løpende. I episode 12 sier Parker: «I think you're the best mommy in the world.» Lynette svarer: «Well, that's sweet of you but it's not exactly true.»

Gabrielle som mor.

Carlos har hatt lyst på barn en stund, men Gabrielle nekter. Hun sier: «I am not one of those women with a whole in my heart that can only be filled by a baby. My life is very fulfilling.» (Episode 5). Når Carlos maser, svarer hun « In case you'd forgotten, before we married, we made a deal. No kids.»

Carlos: «Yeah, well, deals are ment to be negotiated.»

Gabrielle: «Well, wer'e not negotiating my uturus.»

Det hun ikke vet, er at Carlos bytter ut p-pillene hennes med hodepinetabletter. I episode 20 oppdager Gabrielle at hun er gravid. Hun snakker med presten om graviditeten før noen andre vet om det: «I'd be an awful mother. I'm selfish and I'm selfsentered. And the only person more selfsentered than me, is Carlos. I mean he is so self sentered that he doesn't even know how selfsentered I am. We'd be terrible parents!»

Presten: «Gabrielle, I would like to help, but I'm not exactly sure what it is you want?»

Gabrielle: «No, it's just... I wanna know who to be angry at.»

Presten: «Here's a thought: Don't be angry. Be thankfull. Children are a gift, are they not?»

Gabrielle: «I don't have time for this crap.»

Senere ser vi henne sitte og fortvile over situasjonen. Hun skjenker seg et glass sjampanje, stirrer på det og heller alkoholen i vasken. Hun tar frem p-pillene og slår på dem i sinne. Da oppdager hun at pillebrettets bakside tydelig har blitt tatt av og limt på igjen. Hun innser hva som har skjedd og blir rasende. Hun løper ned til Carlos og skriker: «Carlos, you son of a bitch! I am pregnant and it's all your fault!» Hun slår ham i ansiktet, men Carlos smiler tilfreds.

Det største problemet Gabrielle har med graviditeten, er at hun ikke vet om det er Carlos eller John som er faren til barnet. Hun forteller dette til John og ber ham holde seg unna, da hun mener barnet har en bedre fremtid med Carlos som far: «You are never going to be the father of this baby. No

matter what the peternitytest say, it's Carloses child.»

John: «How can you say that?»

Gabrielle: «Because Carlos can provide, John! He will give this baby everything. Pianolessons and summercamp and the best colleges. He can raise this child the way a child deserves to be raised.

You can't.» [...] «If you want what's best for the baby, then you will help me. Help me make sure that this baby does not grow up poor like I did.» (Episode 21)

Portrett mor: Når Gabrielle plutselig får ansvar for et annet liv, er hennes første bekymring at hun ikke vil være en god mor på grunn av sin egen oppførsel. Hun har selvinnsett nok til å se sin egoistiske karakter. Selv om hun ikke vil ha barnet, er abort aldri et alternativ som en gang blir nevnt. Hun skal beholde barnet, og det skal få en best mulig oppdragelse. Hun fremstilles som en beskyttende mor, men hun er ikke glad over situasjonen, og sammenlikner morsrollen hun skal tre inn i med fengselstraff: «Because of your little stunt with my birthcontrolpills, I've lost my freedom for the next 18 years!» sier hun til Carlos i episode 22.

Den krevende morsrollen.

Samtlige fire husmødre fremstilles som utilstrekkelige i morsrollen. Susan behandler datteren som en venninne og støtter seg mer til henne, enn datteren gjør til moren. Bree har problemer med å kommunisere med barna sine, og oppdrar en bortskjemt tenåringsjente og en småkriminell potensiell psykopat. Gabrielle sliter med dårlig samvittighet over egen oppførsel og vil helst ikke ha barnet, da hun er redd det vil lide under hennes og Carlos sin veldige egoisme. Lynette har fire barn og er så overveldet over ansvaret og mangel på kontroll at hun tyr til misbruk av medisinske stoffer. Men når Lynette får sammenbrudd, snakker kvinnene sammen og innrømmer ovenfor hverandre at de alle har hatt problemer i morsrollen:

Lynette: «Other moms don't need help. Other moms make it look so easy. All I do is complaint.»

Susan: «That's just not true! When Julie was a baby I was out of my mind almost every day.»

Bree: «I used to get so upset when Andrew and Danielle were little, I used their naptimes to cry.»

Lynette: «Why didn't you ever tell me this?» (Lynette gråter)

Bree: «Oh baby ...nobody likes to admit that they can't handle the pressure.»

Susan: «I think it's just that we think, you know, it's easier to keep it all in.»

Lynette: «Oh we shouldn't! We should tell each other this stuff.»

Susan: «It helps, huh?»

Lynette: «Yeah, it really does.» (Episode 8).

Denne scenen beskriver serieskapernes begrunnelse for å lage *Desperate Housewives*. Da Marc Cherry, forfatteren og skaperen av såpe-operaen, ble fortalt av sin mor om hennes desperate, ensomme stunder som mor, innså han at hun garantert ikke var alene. Dette er ikke temaer som er vanlige å fremstille i underholdning. I det fulle og det hele er det ikke sosialt akseptabelt at en mor gir opp barna sine, eller at hun innrømmer at hun ikke takler presset. Men alle kvinner er forskjellige, og det er ikke statistisk realistisk å påstå at enhver kvinne automatisk vil være en god mor. Dette setter *Desperate Housewives* på dagsorden. Det er også underliggende moralske betydninger i konfliktene til hver av mødrene, på samme vis som med kjærlighets- og ekteskapskonfliktene. Tv-serien forteller oss serieskapernes moralske overbevisninger gjennom fremstillingene. Det fokuseres på at en mor skal ha kontroll over barna, prioritere dem før seg selv, holde en åpen, god kommunikasjon og sette klare grenser både for oppførsel og for respekten av moren i autoritets-rollen. Men hva med fars-rollen? Såpe-operaen fremstiller samtlige av fedrene som passive spillere i foreldrerollen. Kvinnene blir satt til å ta ansvar og kontroll alene. Mener serieskaperne å være sjåvinistiske, eller påpeker de et samfunnsfenomen hvor dette er et godtatt og oppmuntret rollemønster? Jeg diskuterer dette med Lynette som eksempel:

«Opting out»

For å bruke Lynette sine ord, valgte hun å *ofre* karrieren for familien. Dette til tross for at hun var dyktigere og tjente mer penger enn ektemannen. Denne serien er skapt i det tjuetførste århundret, så hvorfor ble ikke Tom husfar? Og når Lynette og Tom i slutten av sesongen bytter roller, er det fordi Tom bestemmer det. Hva sier dette om seriens budskap om likestilling? Kim Akass tar opp dette temaet i boken *Reading Desperate Housewives. Beyond the White Picket Fence*. Her hevder hun at mannen bak *Desperate Housewives*, Marc Cherry, er av den oppfatning at realiteten er så og si den samme som den var på 1950-tallet da hans egen mor var hjemmeværende. Den eneste forskjellen er at en post-feministisk kvinne har *valget* mellom å være yrkesaktiv eller ikke. På den måten kan hun ikke klage hvis hun ikke er fornøyd: « I have chosen it, I'm in control. Oh, I can't blame anyone for my own unhappiness, what do I do?»³⁵

---

35 Akass, Kim (2006) *Reading Desperate Housewives. Beyond the White Picket Fence*. Side 52.

Det er selvsagt diskutabelt om hvem som tok dette valget i Lynette sitt tilfelle. Tom foreslo at hun burde være hjemme med barna, men det kommer aldri klart frem hvem som tok den endelige beslutningen. Dette speiler et samfunns-dilemma som er høyst aktuelt. I *The Truth Behind The Mummy Wars: Who Decides What Makes a Good Mother?* diskuterer Miriam Peskowitz dette temaet i lys av termen «opting out». Hun mener at en artikkel skrevet i oktober 2003 endret samfunnets tenkemåte med henhold til kvinner som sier opp jobben for å være hjemme med barna. «Well-educated mothers who left fancy professional jobs were merely quitting, but since an article in the New York Times Magazine suggested that these women were "opting out" the phrase really caught on. "Opting out" quickly became part of the national vocabulary to describe mothers who left full time jobs.»³⁶ Problemet med dette uttrykket mener Peskowitz ligger i mangelen på fokuset rundt valg og alternativer: «It forecloses any discussion about what "choice" means and about what kinds of options women have..."Opting out" assumes that women have an option.»³⁷ Nå kan det ikke sies med sikkerhet hvilke valg Lynette hadde, men hovedsaken er at hun ikke lenger er yrkesaktiv, mens Tom er. Hva kan seriens agenda være med Lynette sin situasjon? På meg virker det åpenlyst at hun representerer samfunns-diskusjonen rundt dette temaet, og ikke minst representerer hun kvinner i samme situasjon. Alle mødrene i *Desperate Housewives* har dilemmaer med barna sine, og representerer problemer seerne kan kjenne seg igjen i: Bree sliter med en sønn som serieskaperen Cherry selv beskriver som «borderline psychotic» i Audio Commentary på DVD-utgaven av seriens første sesong. Susan blir beskyldt av datteren Julie for å ha byttet om rollen mellom mor og datter. Til og med Gabrielle har desperate øyeblikk i forbindelse morsrollen, og hennes barn er ikke født engang. Men ingen av disse kvinnene kan måle seg med Lynette sin hverdagslige, slående normale desperasjon som mor. Alle kvinnene ofrer noe i serien, men ingen av dem ofrer så mye av seg selv som Lynette gjør. Dette vises mest åpenlyst på den overfladiske fremstillingen av Lynette, hvor hun alltid er skitten og aldri har tid til å stelle seg selv. Selv om både Bree og Susan blir konfrontert av barna sine som mener de kunne gjort en bedre jobb som mor, er det Lynette som stiller de høyeste kravene til seg selv som god mor -uten at barna sier noe om saken hverken fra eller til. Så hvor kommer disse kravene fra? Er det samfunnet som har laget disse forventningene til hvordan en kvinne skal være? I et intervju i forbindelse med boken *Reading Women's Magazines*, oppdaget nederlandske medieprofessor Joke Hermes at moren hennes slett ikke hadde trivdes i husmorrollen på sekstitallet. I intervjuene legger kvinnen ingenting imellom ved beskrivelsen av forventningene av en kvinne:

---

36 Peskowitz, Miriam (2005) *The Truth Behind The Mummy Wars: Who Decides What Makes a Good Mother?* Side 87.

37 Peskowitz, Miriam (2005) *The Truth Behind The Mummy Wars: Who Decides What Makes a Good Mother?* Side 99.

No, I didn't have a calling as a mother. [I don't think anyone...] I am sure of that. No one does. It's one of the sick jokes of the church, who foisted on women that motherhood is the most beautiful thing that can happen to a woman. Maria worship... And men boasting about making their wives pregnant. I really thought that disgusting. What are we: sows, cows? I really minded that, i thought it was insulting. Well, in that atmosphere, children's day-care centres were introduced. And I thought, what a good idea. Maybe they'll have girls who are trained to take care of children. And I mentioned that one time we all were having coffee at someone's house, and the whole bunch turned against me, because that was scandalous, you didn't do that. *A woman who failed as a mother wasn't fit to be called a woman.*³⁸ (min kursiv)

Det er tydelig at høye forventninger og krav kan gjøre en kvinne desperat: Lynette utgjør et eksempel på dette den dag idag, og på den måten kommenterer *Desperate Housewives* at dette fremdeles er et problem og et tema i dagens samfunn.

Det sosiale.

Med «det sosiale» forsøker jeg å dekke inn de andre aspektene av kvinnenens liv. Vi har sett på det overfladiske; hvordan de ser ut og oppfører seg. Vi har sett på hva de sysselsetter seg med og hvordan de forholder seg til husmorrollen de er i. Vi har også sett på de private forholdene deres med kjærlighet og familie. Det sosiale dekker ikke bare vennskap, men også hvordan kvinnene ter seg sosialt. Dette er svært viktig med henhold til problemstillingen, da denne delen tar for seg hvordan kvinnene forholder seg til religion, etikk og moral. Dette er verdier som blir servert seerne på sølvfat, og er svært representative for hvordan husmødrene blir fremstilt generelt; ja hun kan pusse sølvtøy, men hva er hennes interesser utenfor dette? Denne delen av analysen forteller noe om fremstillingen av husmoren i saker som ikke har noe med rollen hun er i, men med kvinnen som person. Hvilken rolle ønsker hun å ha i lokalsamfunnet? Hvordan forholder hun seg til andre kvinner?

---

³⁸ Hermes, Joke (1995) *Reading Women's Magazines*. Side 75.

Sosiale Susan.

Susan fremstilles som en ansvarsfull venn, nabo og samfunnsborger. Hun er aktiv i nabolaget hvis det trengs, men hun lar seg ikke krenkes av dårlige naboer, og gir beskjed når noen i nabolaget gjør ting hun er imot. Som venninne blir Susan fremstilt som lojal og åpen, men brutalt ærlig. Hun trenger trøst og råd ofte, men gjengir gledelig tjenesten. Når naboen og venninnen Mary-Alice begår selvmord, er hun pågangkraften bak å finne ut hva som skjedde, i håp om å renske venninnens navn og rykte. Hun stiller opp for vennene sine. Etter at Gabrielle sin svigermor blir påkjørt, rydder og vasker Susan gaten sammen med Bree og Lynette, slik at Gabrielle og Carlos ikke skal komme hjem og se bremsesporene utenfor huset deres. Susan er også den første til å besøke dem på sykehuset.

Bree, Lynette, Gabrielle setter pris på Susan sitt vennskap, og dette viser de ved å passe på venninnens beste utsikter. Når hun skal flytte inn med Mike, konfronterer vennene henne med situasjonen for å forsikre seg om at hun ikke skal bli såret igjen. Susan blir med andre ord fremstilt som en venninne som stiller opp når det trengs, og som benytter seg av den samme tjenesten når mynten er snudd. Men Susan er ikke redd for å si ifra hvis venninnene gjør noe hun ikke tolererer. Når Susan oppdager at Gabrielle har sex med gartneren gir hun klar beskjed om sitt ståsted. Hun er rasende på at venninnen kan oppføre seg slik, da hun var til stede da Susan ble bedratt av eksmannen Karl, og så hvilke store ødeleggelser det førte til. Susan koker av sinne og beordrer venninnen slutte å rasjonalisere svikene sine. Hun krever at Gabrielle forteller ektemannen, Carlos, om forholdet. Gabrielle nekter da hun er redd Carlos vil kreve skilsmisse.

Susan: «So what? You obviously don't love him.»

Gabrielle: «I do love him. I do. It's just complicated...you know, there's gotta be another way to fix this.»

Susan: «God, you are so weak!»

Gabrielle: «Susan, don't be like this!»

Susan: «What did you expect? A hug?»

Senere i episoden blir Carlos arrestert og Gabrielle sitter alene på trappen og gråter. Susan er den som kommer bort til henne og trøster henne, til tross for tidligere krangler og uløste uenigheter (Episode 9).

Portrett samfunnsborger: Det sosiale innebærer flere ting enn Susan sitt forhold til andre mennesker. Hun nevner aldri religion, så det unnlater jeg å uttale meg om. Når det gjelder etikk og

moral er Susan oppmerksom. Som tidligere nevnt slår hun hardt ned på Gabrielle sitt utroskap. Men Susan er ingen engel: Hun brenner ned huset til naboen Edie (riktignok ved et urealistisk uhell). Hun bryter også loven flere ganger i søken etter å finne ut hva som skjedde med Mary-Alice. Det er en god kvalitet at hun vil renske venninnens navn, men for hvilken pris?

Susan har et avslappet forhold til alkohol. Vi ser henne ofte med et glass vin i hånden, og hun er flere ganger på bar med venninner. Etter at hun slår opp med Mike i episode 15 drikker hun en hel flaske vin alene i mørket.

Når det gjelder seksualitet, blir legning aldri nevnt, men hun er tydeligvis for sex før ekteskapet, og mener tredje daten er tidspunktet et par skal ta det skrittet. Hun vil ikke at datteren skal ha sex i ung alder (Episode 8).

Sosiale Bree.

Som tidligere konstatert har Bree en besettelse om å fremstå best mulig til enhver tid. Hun bygger en fasade rundt seg selv, familien og hjemmet som hun ønsker omverdenen skal betrakte som perfekt. Dette er et mål hun hele tiden streber etter, da det krever mye vedlikeholdsarbeid. Hun fremstilles som en perfektionist. Narrator uttrykker dette om Bree i første episode: «Admitting defeat was not an option». Hun holder også ekteskapsproblemer skjult for omverdenen. Hvilken effekt har dette på forholdet hennes til de andre kvinnene i nabolaget? I begynnelsen blir hun både beundret, misunnet og latterliggjort av de andre kvinnene, men i episode 16 viser hun dybde ovenfor vennene sine på en helt ny måte. Bree konfronterer Gabrielle med livssituasjonen hennes.

Bree: «Are you and Carlos having some sort of moneytrouble?» (pause) «Gaby, it's OK if you are!»

Gabrielle: «Is that so?»

Bree: «Yes! And to tell you the truth, I'm a little insulted; I am a good friend. Why would you feel like you had to hide that from me?»

Gabrielle: «I don't know. Probably for the same reasons you didn't tell me Rex was one of Maysy's clients.» (Gabrielle sikter til Rex sin tid som horekunde)

Bree: «That is obviously different!»

Gabrielle: «Why? Because it happened to you? Bree, this is how I see it: Good friends avoid each other after they have been humiliated. Great friends pretend nothing happened in the first place.»

Bree godtar dette og lar saken ligge, men dukker senere opp på døren til Gabrielle.

Gabrielle: «Bree hi! What's up?»

Bree: «Well, I've been doing some thinking. Rex and I have been members of the Fairview Contreyclub for years, and lately it seems to have lost some of its exclusivity. And so I've decided not to renew our membership. I'd rather see the money go to someone I care about.» (Bree rekker Gabrielle en konvolutt. Hun tar imot, åpner, leser beløpet på sjekken og måper)

Gabrielle: «Oh, Bree...I..I can't take that.»

Bree: «Gaby, this is the way I see it: Good friends offer to help in a crisis. Great friends don't take no for an answer.»

Gabrielle: «We're gonna pay you back every cent! I promise.» (Bree smiler)

Bree: «Take your time.»

Etter dette fremstilles Bree som nærmere venninne med alle de andre husmødrene. I episode 23 når Rex får hjerteattakk, ringer Danielle de tre andre kvinnene halv fem om morgenen. Narrator beskriver: «And so they came, with their uncombed hair and their unmade faces. They came because after all these years, they were no longer just neighbours.» Fremstillingen av Bree som venninne går fra å være tilbaketrukket og opptatt av fasade, til å vise sårbarhet og omsorg ovenfor venninnene. Hun fremstilles som en god venn som stiller opp hvis det behøves, og som vennene gladelig stiller opp for til gjengjeld.

Bree er religiøs. Hun beskrives som anglosaksisk protestant. Når Andrew havner i bilulykke og hun bestemmer seg for å hjelpe ham med å skjule bevisene, tyr hun til Bibelen for råd. Hun bestemmer seg for å hjelpe sønnen fra å tilbringe halve livet i fengsel, og begår «synder» på hans vegne. Når hun senere i episoden opplever at sønnen ikke angrer slik hun hadde håpt, leser hun bibelen igjen. Moralen og etikken til Bree stammer fra kristne verdier. Hun er derfor forferdet over at sønnen viser stor mangel på moral og anger etter bilulykken. Andrew spør: «Why do you care?!»

Bree: «Because i need to know that you are not a monster!»

Andrew: «You want to know how i feel? OK, here it goes: I feel bad that she got hurt. But i also feel bad that my car got dinged because somebody didn't have enough sense to look both ways before she crossed the street. And i also feel bad that now I'm gonna have to ride my bike to school.»

Bree: «Andrew you almost killed another human being.»

Andrew: «She's an old lady, ok? She's lived her life. I have my whole life ahead of me and now it might be screwed up. That's what you should be worried about!»

Bree: «What I'm worried about Andrew, is that you don't seem to have a soul! Give me one good reason why i shouldn't call the police?»

Andrew: «Because I'm your son. That would make you the monster.» (Episode 8).

Bree har tydelige forestillinger om hva som er rett og galt, og hva en god samfunnsborger og en god kristen er. Når det gjelder seksualitet er hun åpensindig i sitt forhold med ektemannen, men hun fordømmer datterens ønske om sex før ekteskapet og sørger over sønnens homofile legning, da hun er overbevist om at han ikke kommer til himmelen hvis han ikke endrer seg.

Når det gjelder alkohol, er hun ikke like konservativ. Vi ser henne ofte med ett glass vin, og hun serverer alltid alkohol ved sosiale samlinger. I de første episodene når ekteskapet skranter, ser vi tidvis Bree drikke vin uten selskap og uten tilbehør.

I lokalsamfunnet stiller hun opp når det trengs: Hun går vaktrunder etter innbrudd i nabolaget. Hun lager middag og snakker fortrolig med nabogutten når han mister moren sin og er alene hjemme. Hun holder bokklubb-samlinger samt store sosiale samlinger og middager. Hun fremstilles altså som en kvinne som tar initiativ.

Sosiale Lynette.

Lynette har et godt forhold til alle de andre husmødrene, og fremstilles som en god venn. Hun er brutalt ærlig og sarkastisk i væremåten ovenfor de andre, men aldri respektløs. Hun har et spesielt vennskap med Bree: Bree er alt Lynette ikke er, med sitt plettfriske hus, veloppdragne barn, sin fantastiske matlaging og polerte ytre (Lynette er i begynnelsen uviten om hva som skjuler seg bak fasaden). De to kvinnene havner ofte i krangler over hvordan man bør oppdra barna sine, men til tross deres motstridende karakterer, har de to et spesielt nært vennskap. Til tross for Lynette sin hektiske hverdag fremstilles hun som en kvinne som investerer tid i vennskap, og hver tirsdag ettermiddag arrangerer hun sammenkomst med de andre tre husmødrene, hvor de sladrer, spiser snacks og spiller poker.

Når det gjelder Lynette som samfunnsborger, får vi lite innsikt. Scenene med henne omhandler så og si alltid situasjoner med barna eller ektemannen. Hun uttrykker ingen konkrete, håndfaste standpunkt hverken rundt politikk eller religion. Når det gjelder seksualitet fremstiller hun seg selv som en babymaskin både i episode 1 og 5, men både hun og Tom vises også i sexy undertøy som et forsøk på å piffe opp soverom-aktivitetene.

Når det gjelder alkohol, tar hun seg mer enn gjerne ett glass vin eller en drink, men vi ser henne

aldri beruset. Når det gjelder etikk og moral, derimot, er Lynette klar i sin tale. Flere ganger gjennom sesongen korrigerer hun mennesker hun mener oppfører seg umoralsk. Ett eksempel er hvordan hun konfronterer en venn med hvordan han baksnakker sin døve kone. Tom beundrer konen for dette, og sier: «You have a strong sence of what is right. And you're not afraid to act on it. I admire you for that.» (Episode 17).

Sosiale Gabrielle.

Gabrielle fremstilles som en ærlig, varm venninne. Ja, hun er egoistisk, men hun tar seg gjerne tid til å lytte til venninnenes problemer og trøste hvis det behøves. Hun fremstilles som en kvinne stolt av sin fortid som modell, og deler gladelig ut råd om klær, kroppspleie og shopping til de andre kvinnene.

Når det gjelder forholdet hun har til John, er det kun Susan som vet om dette. Susan har gitt klar beskjed om sin negative holdning til situasjonen og beordret Gabrielle til å stå frem med hemmeligheten. Når moren til John oppdager at John har et forhold til en av husmødrene, tror hun det er Susan, og truer henne. John er mindreårig og Susan kan havne i problemer med loven. Gabrielle på sin side er livredd for hvordan Carlos kommer til å reagere, men velger å beskytte venninnen først og fremst. Hun forteller John sin mor at det er hun, og ikke Susan som har sex med sønnen hennes. Gabrielle viser her at hun setter vennskapet til Susan høyere enn seg selv. Hun fremstilles som en trofast venninne.

Gabrielle er ikke politisk engasjert. Hun er generelt ikke engasjert i noe annet enn seg selv og shopping. Hun nyter gjerne alkohol. Når det gjelder sex er hun, som vi vet, meget liberal. Som tidligere modell har hun flere homoseksuelle venner, og er tolerant ovenfor dette, dog det nevnes sjelden og blir aldri diskutert i dybde. Veldedighet og samfunnsansvar er et komplisert tema for henne. Da hun var barn var hun fattig. Hun avslører at hun ble mishandlet og at hun som tenåring rømte hjemmefra og siden har måttet klare seg selv. Nå er hun rik, og mener at hvis hun har klart å jobbe seg opp uten hjelp, kan andre også klare det.

Når det gjelder etikk og moral, går dette hånd i hånd med hennes religiøse syn: I episode 8 kommer hun i prat med en prest. Presten vet at hun er utro mot Carlos, da John har skriftet hos ham tidligere. Han ber Gabrielle gi ham skriftemål, men hun er ikke interessert. «Ok, you can stop condemning me with your eyes. Right now. I know you know about the affair. But you know nothing about my

life. Look, it's not even an issue anymore. John and I are finished.»

Presten: «Gabrielle, the church is pretty clear on this. If you commit a mortal sin and you die without repenting, you go to hell.»

Gabrielle: «Well, aren't you just a ball of fun! ...So if i confess, it will clean the slate, right?»

Presten: «No not only that. If you want Gods forgiveness, you have to be truly sorry and you have to promise not to commit the sin again.»

Gabrielle: «So what happens if i repent later? Like, say when I'm 75?»

Presten: «I wouldn't recommend waiting. What if you die before that?»

Gabrielle: «Well, let's say I don't die. I do yoga. I eat well. If i wait, does my repenting still count?»

Presten: «If you mean it, yes.»

Gabrielle: «Thank you father, you have been a tremendous comfort. I will let you do your thing.»

Presten: «Gabrielle. You know we're all responsible for the choices we make. Don't you want to be a good person?»

Gabrielle: «What i want, is to be happy.»

Preste: «That's the answer of a selfish child.»

Gabrielle: «I know.»

Portrett samfunnsborger: Gabrielle fremstilles som en selvsentret løgner, men hun er klar over at handlingene hennes er umoralske. Selv om hun vet det hun gjør er galt, fortsetter hun fordi det får henne til å føle seg bedre. Hun virker ikke bekymret for sin egen oppførsel før hun blir gravid og innser at handlingene hennes går ut over andre enn bare henne selv. I kontrast til hennes narsissistiske holdning ovenfor både ektemann, elsker, svigermor og samfunnet generelt, fremstilles hun som en varm og trofast venninne som stiller opp når det trengs. Karakteren hennes utvikler seg i løpet av sesongen fra å være en hardhjertet egoist, til å ta ansvar for egen og andres fremtid når pengene forsvinner og graviditeten er et faktum. Mot slutten av sesongen fremstilles Gabrielle som en angrende kvinne som forsøker å gjøre det beste ut av en rekke vanskelige situasjoner.

Venninne-rollen.

Det er verdt å bite seg merke i at alle de fire kvinnene har flere konflikter med både mann (ektemann, elsker, kjæreste, eksmann) og barn, men utenom at Susan setter Gabrielle på plass når hun oppdager utroskapen, har kvinnene seg imellom ingen konflikter. De stiller alltid opp for

hverandre, i tykt og tynt. Alle kvinnene har problemer med at de kommer til kort på en eller annen måte hjemme, men sosialt i venninneflokket kommer ingen av dem til kort. Det er nevneverdig at såpe-operaen fremstiller moraliserende konfliktsituasjoner i alle aspektene av kvinnenens liv, utenom venninne-forhold. Venninne-forholdene blir langt fra romantisert i sine fremstillinger, og kvinnene kan ha diskusjoner og være uenige, men det utvikler seg aldri til store krangler og uløselige tvister. Vennskap blir fremstilt som et behov alle kvinnene har, og noe alle setter stor pris på. Vennskap er tydeligvis viktig ifølge serieskaperne. Men hvorfor blir det fremstilt på denne måten? Hvis vi ser tilbake på seriene jeg sammenliknet med i starten for å sette *Desperate Housewives* i en medial kontekst, er fellesnevneren for de fleste tv-seriene kvinnelig vennskap. I *Sex and the City* er de fire hovedpersonene meget forskjellige kvinner som deler et spesielt, nært vennskap hvor de bruker tiden sin sammen til å snakke om konflikter/problemer/gleder de har med menn. Den britiske såpe-operaen *Mistresses* kan beskrives på akkurat samme vis. *Desperate Housewives* kan også beskrives på akkurat samme vis, med tilleggskommentaren at de også diskuterer barna sine. Skal vi sammenlikne Susan med andre kvinner i nåtidens tv-serier, kan vi trekke paralleller til både Lorelai i *Gilmore Girls* med hennes nære forhold til tenåringsdatteren, men også Carrie i *Sex and the City* med hennes søken evige etter en verdig ektemann. Bree er ikke som andre kvinner i nåtidens tv-serier, da hun i langt større grad kan sammenliknes med tv-personligheter fra femti- og sekstitallet. Allikevel kan det nevnes at Nancy i tv-serien *Weeds* viser hvor langt en mor er villig til å gå for barna sine, noe Bree får føle på kroppen når sønnen hennes sender en kvinne inn i koma etter å ha kjørt på henne i beruset tilstand. Som tv-serie-mamma er Lynette den rake motsetningen av Anne i *7th Heaven* som ser ut til å takle presset av mange barn svært bra, i motsetning til Lynette som drømmer seg tilbake til yrkeslivet, da husmorrollen rett og slett blir for mye for henne. Man kan trekke direkte paralleller mellom Gabrielle og hennes utroskap, til kvinnene i *Mistresses*. Så *Desperate Housewives* viker ikke fra noen norm ved å fremstille vennskapet på denne måten. Tv-seriens hovedfokus er heller ikke vennskapet, men husmorrollen og hvordan kvinnene takler roller som husmor, mor, kone, kjæreste eller elsker.

Når det gjelder kvinnenens roller i det sosiale, vender vi nok en gang tilbake til moralen tv-serien mater oss seere med. Kort oppsummert tolker jeg det slik: Alkohol er helt i orden. Kristendom er den rette veien. Utroskap er en synd. Alkohol er hyggelig og godtatt så lenge man ikke blir beruset. Når noen gjør noe som er ulovlig eller umoralsk, skal det slåes ned på.

Avslutningsdel

Den desperate rollen.

Problemstillingen var «Hvordan fremstiller *Desperate Housewives* husmoren i det 21-århundret?»

På det overfladiske nivået, fremstilles de alle som vakre, hjemmeværende kvinner i midten/slutten av trettiårene. Utseende til samtlige er over normalen vakkert, men det fokuseres på opprettholdelse. Lynette er slurvete med hygienen og fasaden, akkurat som hun er med resten av omgivelsene sine. Susan gjemmer seg i klærne sine som om hun skammer seg. Gabrielle og Bree overdriver sin polering av fasaden, og blir latterliggjort for det. Til tross for kvinnenenes vakre ansikter og sylslanke figurer, har hver av dem en egen fremtoning med en negativ vri. Dette gjør ikke bare karakterene mer realistiske, men det henter også til personlighet og livssituasjon; noe som gjør karakterene koherente og trigger interessen hos seeren.

Da jeg startet denne oppgaven var ønsket mitt å få svar på hvilket bilde media gir av en husmor i vår tidsalder, og jeg spurte: Reflektert av fremstillingene i tv-serien, hva er en husmor, og hvilket syn har samfunnet og media på husmødre i det 21 århundret? Kvinnene i *Desperate Housewives* har alle forskjellige holdninger til husarbeidet og rollene sine. Alle kvinnene utfører husmorrollen forskjellig og på den måten kommenterer tv-serien (som her spiller rollen som media) problematikken rundt husmorrollen i dagens samfunn. For femti år siden var det en felles forståelse og klarhet i hva en husmorrolle innebar, men etter flere tiår med rødstrømper, kvinnefrigjøring, likestilling og politiske debatter har husmorrollen i takt med samfunnsutviklingen forandret seg. Hvis du er husmor idag, betyr det ikke automatisk at du er gift og har barn, at du gjør husarbeid eller at du ikke har et yrke. Dette viser *Desperate Housewives* ved å gi oss fire ulike versjoner av en husmor. Så hva er en husmor? *Desperate Housewives* fremstiller en husmor som en hjemmeværende kvinne, uavhengig av sivilstatus, barn og yrke. Det er heller ikke et krav at husmoren gjør husarbeid, så lenge hun er overhodet til dem som gjør det (jamføre Gabrielle og hennes hushjelp og gartner). Når det gjelder sosial holdning til husmorrollen, blir dette aldri diskutert i tv-serien. Vi kan allikevel plukke opp holdningene til skaperne av tv-serien ved å se på positive og negative fremstillinger av kvinnene i husmorrollen. Her blir Bree som overdriver, Gabrielle som ignorerer og Lynette som feiler, latterliggjort for sine utførelser. Susan som har et

avslappet, nonchalant forhold til hus og hjem blir positivt fremstilt for dette. Men husmorrollen innebærer for noen av kvinnene både ektemann og barn. Her finner vi et litt illevarslende fellestrekk: Alle mødrene har på hver sin måte problemer med barna sine. Susan har skjøvet ansvaret over på datteren, som bebreider moren for dette. Bree når ikke gjennom til sønnen, som viser seg å ha store problemer. Lynette klarer ikke å kontrollere sine fire barn og finner hele husmorrollen overveldende. Gabrielle frykter å bli mor, da hun er for egoistisk. Ingen av kvinnene fremstilles som en "perfekt mor", i og med at samtlige strir.

Når det gjelder ekteskap, er heller ikke her fremstillingene rosenrøde. Susan er skilt og bitter på eksmannen. Bree og Rex tilbringer mesteparten av sesongen separert og i ekteskaps-rådgivning. Gabrielle er notorisk utro mot Carlos, og Lynette er kontinuerlig redd for at Tom skal bedra henne, og skaper store problemer for ekteparet på grunn av bekymringene sine.

Rollene som kone og mor fremstilles altså som en komplisert, tidvis vanskelig rolle for alle kvinnene å leve i. Ved å fremstille kvinnene i disse vanskelige situasjonene oppnår tv-serien høyere seertall og større popularitet fordi seerne kjenner seg igjen og identifiserer med husmødrene på skjermen. *Desperate Housewives* er den eneste tv-serien som fokuserer så tydelig på husmødre, og tar opp disse temaene. Ved å gjøre dette, er tv-serien som medium med på å skape holdninger og verdier knyttet til husmorrollen. Verdiene som ligger til grunn i *Desperate Housewives* er kristne verdier hvor respekt, troskap, ærlighet og mot til å stå for noe, fremstilles som det ideelle, og god kommunikasjon er nøkkelen.

-Hva vil det si å være den «perfekte husmor» i Wisteria Lane? Å være husmor i følge *Desperate Housewives* vil si at husmoren tolker rollen slik den passer henne med hennes utgangspunkter i hennes situasjon. Det går an å snu på fremstillingene jeg har presentert tidligere og si det slik: Ikke vær som Bree og tro du er noe bare fordi du er god på husarbeid. Det er ikke nok. Ikke vær som Susan og bryt sammen når du blir singel. Du bør kunne klare deg selv. Ikke vær som Lynette og slutt å gjøre det du er god til fordi du tror det er forventet av deg. Ikke vær som Gabrielle og tro at utseende er nok. Det kreves mer. Ved å se på det på denne måten, forteller *Desperate Housewives* oss at en kvinne er svak hvis hun ikke griper de muligheter hun har til å være selvstendig. En husmor som bare kan husarbeid og ingenting annet, vil lide under dette, jamføre Bree. En kvinne skal kunne klare å stå på egne ben, i motsetning til Susan, og hun skal spille på og utvikle sine gode kvaliteter og ferdigheter i motsetning til Lynette og Gabrielle. Samtidig som *Desperate Housewives* setter husmorrollen på dagsorden og gir kvinner i frustrerende situasjoner et ansikt og en stemme, ligger det også en moraliserende pekefinger i fremstillingene i tv-serien som med en rungende 70-tallsstemme sier: Kvinne; reis deg opp og vis hva du kan!

Kilder.

- Buena Vista Home Entertainment, Inc. And Touchstone Television. (Produksjonsår 2004) *Desperate Housewives. The complete first season.* DVD-bokssett. Inklusiv Audio Commentary med skaperen av serien Marc Cherry.
- McCabe, Janet og Akass, Kim (2006) *Reading Desperate Housewives. Beyond the White Picket Fence.* New York: I.B. Tauris & Co Ltd.
- Larsen, Peter (2008) *Medievitenskap 2. Medier – tekstteori og tekstanalyse.* Andre utgave. Bergen: Fagbokforlaget Vigmostad & Bjørke AS.
- Gauntlett, David (2008) *Media, Gender and Identity. An introduction.* Andre utgave. Abingdon, Oxon: Routledge
- Gill, Rosalind (2007) *Gender and the Media.* Cambridge: Polity Press.
- Bordwell, David og Thompson, Kristin (2008) *Film Art. An introduction.* Åttende utgave. New York: McGraw-Hill Companies Inc.
- Gripsrud, Jostein (2007) *Mediekultur, Mediesamfunn.* Tredje utgave. Oslo: Universitetsforlaget AS.
- Gripsrud, Jostein (1995) *The Dynasty Years. Hollywood Television and Critical Media Studies.* London: Routledge.
- Lothe, Jakob (2003) *Fiksjon og Film. Narrativ teori og analyse.* Andre utgave. Oslo: Universitetsforlaget AS.
- Butler, Judith (2006) *Gender Trouble. Feminism and the Subversion of Identity.* New York: Routledge Classics.

- Miriam Peskowitz (2005) *The Truth Behind The Mummy Wars: Who Decides What Makes a Good Mother?* California: Seal Press.
- Wilson, Leah (2006) *Welcome to Wisteria Lane. On America's Faouvorite Desperate Housewives*. Dallas: BenBella Books Inc.
- Mill, John Stuart.(2006) *Kvinneundertrykkelsen*. Oslo: Pax Forlag AS.
- McCabe, Janet og Akass, Kim (2006) *Reading Sex and the City*. New York: I.B. Tauris & Co Ltd.
- Hermes, Joke (1995) *Reading Women's Magazines. An analysis of Everyday Media Use*. Cambridge: Polity Press.
- Richardson, Niall (2006) *As Kamp as Bree: Post feminist camp in Desperate Housewives*. I: McCabe, Janet og Akass, Kim (2006) *Reading Desperate Housewives. Beyond the White Picket Fence*. New York: I.B. Tauris & Co Ltd.

Internett-kilder:

- Ukjent forfatter. *Relase dates for «Frustrerte Fruer»*. Internet Movie Data Base (IMDB). Sist sjekket 20/12-2010 på Internett: <http://www.imdb.com/title/tt0410975/releaseinfo>
- TVSA News Desk (2007) *Desperate Housewives on SABC3 confirmed*. The South African Tv Authority. Sist sjekket 20/12-2010 på Internett: <http://www.tvsa.co.za/default.asp?blogname=news&articleID=4566>
- Redaksjonen. *Husmor*. Store Norske Leksikon. Sist sjekket 20/12-2010 på Internett: <http://www.snl.no/husmor>

- Redaksjonen. *Husfrue*. Store Norske Leksikon. Sist sjekket 20/12-2010 på Internett: <http://www.snl.no/husfrue>
- Ruge, Mari Holmboe. (2008) *Kvinner og militær verneplikt*. Oslo: Kilden. Sist sjekket 20/12-2010 på Internett: <http://kilden.forskningsradet.no/artikkel/vis.html?tid=50421>
- Googlesearch: Define: Housewife. *Definisjoner av housewife på Internett (på engelsk)*. Sist sjekket 20/12-2010 på Internett: http://www.google.no/search?hl=no&client=firefox-a&hs=m8e&rls=org.mozilla:nb-NO:official&channel=s&defl=en&q=define:housewife&ei=pEGnS6nzB47e-QaH3tT_Ag&sa=X&oi=glossary_definition&ct=title&ved=0CAYQkAE
- Bilde av forsiden på magasinet *On Sat* utgave april 25- mai 01 2005. *Catherine Hicks Press Articles*. Funnet på hjemmesiden til Cathrine Hicks. Sist sjekket 20/12-2010 på Internett: <http://www.catherinehicksonline.com/docs/onsat-1.asp>
- Rex Cavendish (2005) *Stepford Wife*. Urban Dictionary. Sist sjekket 20/12-2010 på Internett: <http://www.urbandictionary.com/define.php?term=stepford+wife>
- Anonym. *Biography of Teri Hatcher*. Internet Movie Data Base (IMDB). Sist sjekket 20/12-2010 på Internett: <http://www.imdb.com/name/nm0000159/bio>
- Melaine809 (2008) *Synopsis for «Weeds»*. *If you work for a living, then why do you kill yourself working?* Internet Movie Data Base (IMDB). Sist sjekket 20/12-2010 på Internett: <http://www.imdb.com/title/tt1137936/synopsis>

Bilder:

- Forsidebilde:
Fozziebare (2007) *Desperate Housewives: There's a twister comin'!* Tvgasm. Sist sjekket 20/12-2010 på Internett:
http://www.tvgasm.com/recaps/desperate_housewives/theres_a_twiste/http://www.tvgasm.com/shows/DesperateHousewives/Season4/phpodh7XHPM.jpg
- Bilde av Susan Mayer (Teri Hatcher) på side 17:
Lagt ut av Susanne Yreland (2008) *No Milk Today...* Susanne's blogg. Sist sjekket 20/12-2010 på Internett: <http://susannevt.wordpress.com/page/8/>
- Bilde av Bree Van De Kamp (Marcia Cross) på side 18:
Lagt ut av Lousie Yung Nielsen (2010) *Trashkultur: Queer i 90210 – ser du det også?* Lousie Yung Nielsen og en blog. Sist sjekket 20/12-2010 på Internett:
<http://kryddersild.wordpress.com/2010/03/23/trash-kultur-queer-i-90210-ser-du-det-ogsaa/>
- Bilde av Lynette Scavo (Felicity Huffman) på side 19:
Lagt ut av ukjent. *Lynette Scavo Bio*. TV fanatic. Sist sjekket 20/12-2010 på Internett:
<http://www.tvfanatic.com/characters/lynette-scavo/>
- Bilde av Gabrielle Solis (Eva Longoria) på side 20:
Ukjent. Sist sjekket 20/12-2010 på Internett:
http://images.buddytv.com/battleimages/usr100431082/100431082_67e770db-68ae-4041-a384-451d4c88ed81-2004196397263735319-rs.jpg

Appendiks: Fakta om *Desperate Housewives*.

Tv-seriens navn: *Desperate Housewives*.

Norsk tittel: *Frustrerte Fruer*.

Sjanger: Prime-time såpe-opera. Drama/Komedie.

Produksjons-år: 2004. (sesong 1)

Nasjonalitet: USA.

Språk: Engelsk/Amerikansk.

Skaper: Marc Cherry.

Medvirkende Hovedrolleinhavere: Teri Hatcher, Felicity Huffman, Marcia Cross og Eva Longoria.

Episoder i sesongen: 23

Lengde per episode: 45 min.

Filmlokasjoner: Universal Studios, Universal City, California. First Christian Church of North Hollywood, Los Angeles, California. Santa Clarita, California.

Sending på kanal: ABC (USA), Tv2 (Norge).

Produksjonsselskap: Cherry Alley Productions, Cherry Productions, Touchstone Television, ABC Studios.

Hoveddistributører: Buena Vista Television, American Broadcasting Company.

Regissert av:

Larry Shaw, David Grossman, David Warren, Arlene Sanford, Bethany Rooney, Wendy Stanzler, Jeffrey Melman, Lonny Price, Fred Greber, Charles McDougall, Robert D. McNeill, Matthew Diamond, Andrew Doerfer og Ken Whittingham.

Skrevet av:

Marc Cherry, Alexandra Cunningham, Joey Murphy, John Pardee, Bob Daily, Jenna Barns, Kevin Murphy, Tom Spezialy, Kevin Etten, Matt Berry, Joshua Senter, Joe Keenan, Dhavi Waller, Jason Ganzel, David Felbottle, Jamie Girenberg, Jeff Greenstein, Susan N. Jaffe, Chris Black, Lori Kirkland, Jordon Nardino, David Schlandwieler, Marco Pennette, Bruce Zimmerman, Anne Flett-Giordano, Chuck Ranberg, Josann McGibbon og Sara Parriot.

Hovedroller:

Teri Hatcher som Susan Mayer, James Denton som Mike Delfino, Andrea Bowen som Julie Mayer,

Richard Burgi som Karl Mayer, Felicity Huffman som Lynette Scavo, Dog Savant som Tom Scavo, Brent Kinsman og Shane Kinsman som Porter og Preston Scavo, Zane Huett som Parker Scavo, Kendall Appelgate som Penny Scavo, Marcia Cross som Bree Van De Kamp, Steven Culp som Rex Van De Kamp, Shawn Pyform som Andrew Van De Kamp, Joy Lauren som Danielle Van De Kamp, Eva Longoria som Gabrielle Solis, Ricardo Chavira som Carlos Solis,